

Wydanie A ŁÓDŹ, piątek - 1, sobota - 2 i niedziela 3 maja 1981 roku Rok XXXVII nr 86 (9837) Cena 1 zł

DE

DZIENNIK ŁÓDZKI

Najstarsza gazeta Łodzi

Uchwała Komitetu Centralnego w sprawie zwolnienia IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR i wyboru delegatów na zjazd partii

Komitet Centralny PZPR postanawia zwołać IX Nadzwyczajny Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w dniach 14-18 lipca 1981 roku w Warszawie...

- 1. Referat Komitetu Centralnego nt. 'Zadania partii w rozwoju demokracji socjalistycznej...'
2. Dyskusja
3. Podjęcie uchwał programowych
4. Zmiany w statucie PZPR
5. Wybory centralnych władz partii

Komitet Centralny ustala następujące normy przedstawicielstwa oraz tryb wyborów delegatów na IX Nadzwyczajny Zjazd PZPR...

4. Delegatów na zjazd wybiera partijne organizacje zakładowe i uczelniane liczące 850 i więcej członków...

(Dalszy ciąg na str. 2)

Nowo wybrani na X Plenum:

GERARD GARRYS

ZYGMUNT WRÓŃSKI

-członkowie Biura Politycznego KC PZPR

JÓZEF MASNY

KAZIMIERZ CYPRYNIAK

- z-ca członka Biura Politycznego KC PZPR

- sekretarz KC PZPR

(Zyciorysy podajemy na str. 3).

Spotkanie weteranów ruchu robotniczego w KC PZPR

W przededniu 1-majowego Święta pracy odbyło się w siedzibie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej spotkanie weteranów ruchu robotniczego z całego kraju...

(Dalszy ciąg na str. 4)

6 MAJA BR.

Posiedzenie Sejmu PRL

Prezydium Sejmu postanowiło zwołać 12 posiedzenie Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 6 maja 1981 roku. Posiedzenie rozpocznie się o godz. 11. Porządek dany następująco:

Rozmowy delegacji rządu i „Solidarności” w MSZ

30 kwietnia br. odbyła się w Warszawie druga runda rozmów między delegacją rządu i NSZZ „Solidarność” na temat działalności międzynarodowej związku...

(Dalszy ciąg na str. 2)

Wiele cech stanowi o tożsamości narodu. Wśród nich poczesne miejsce zajmuje historia i ściśle z nią związana tradycja. Nie bez powodu zaborecy, a w czasie II wojny światowej okupant hitlerowski w pierwszym rzędzie usiłowali odciać nas od przeszłości i zgasić gorącą pamięć niepodległości.

Abv ocenić jej znaczenie trzeba wiedzieć, że stanowiła pierwszą pisemną ustawę zasadniczą w Europie, a druga w świecie (po amerykańskiej). Zniesienie liberum veto, zamiana elektornej monarchii na dziedziczną, nadanie pewnych praw mieszczanstwu - można uznać w warunkach końca XVIII w. za akty rewolucyjne...

W PRZEDEDNIU ŚWIĘTA PRACY

Honory dla zasłużonych Odsłonięcie Pomnika Rewolucjonistów Spotkanie z działaczami ruchu robotniczego Kwiaty pod pomnikami i na mogiłach komunistów i uczestników walk o Polskę Ludową

Wczoraj, w przededniu Święta Pracy w godzinach przedpołudniowych w Muzeum Historii Miasta Łodzi odbyła się uroczystość deko-

racji wysokimi odznaczeniami państwowymi i Honorowymi Odznakami Miasta Łodzi zasłużonych mieszkańców naszego miasta i województwa. W uroczystości tej wzięli udział sekretarz KC PZPR, przedstawiciele stronnictw politycznych, organizacji społecznych, RN m. Łodzi, Urzędu Miasta.

Przewodniczący Rady Narodowej m. Łodzi prof. dr Mieczysław Serwiński w imieniu łódzkich władz partyjnych i administracyjnych serdecznie podziękował odznaczonym mieszkańcom za wkład pracy zawodowej i społecznej dla dobra województwa.

Order Szahararu Pracy II klasy otrzymał Stanisław Szuster. Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski - Maria Michalak, Tadeusz Poselt, Władysław Sobczyński, Antoni Szmigielski, Wincenty Wiaderny i Józef Zagolda. Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski - Anna Boguski, Stefan Durski i Jan Mazur.

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski - Józef Czekalski, Helena Dolewka, Henryk Kędzier-

Nadzwyczajna decyzja w sprawie zaopatrzenia w leki

W związku z trudną sytuacją w zaopatrzeniu ludności w leki, 30 kwietnia br. u przewodniczącego Komitetu Gospodarczego Rady Ministrów wicepremiera Mieczysława Jagielskiego odbyła się narada z udziałem kierowników zainteresowanych resortów i banku handlowego. Minister zdrowia i opieki społecznej Tadeusz Szlachowski przedstawił ocenę aktualnego stanu i zagrożenia występujących na tym odcinku. Podjęto nadzwyczajną decyzję o bezwzględnym przeznaczeniu środków gotówkowych na zakup najbardziej niezbędnych surowców dla przemysłu farmaceutycznego oraz leków gotowych. Decyzja obejmuje również środki umożliwiające zwiększenie produkcji materiałów o patrunkowych i higieniczno-sanitarnych. (PAP)

Papież przyjął biskupa chińskiego

Papież Jan Paweł II przyjął 30 kwietnia biskupa Kantonu w ChRL - zulu chińskiego, Dominika Tanga Duchowny ten po ponad 20-letnim pobycie w chińskim więzieniu został zwolniony w wieku 72 lat i przebywał na leczeniu w Hongkongu gdzie jesienią ub. roku spotkał się z przybyłym do specjalnie kardynałem sekretarzem stanu - Agostino Casaroliem. Biskup Tang powrócił następnie do swego rodzinnego Kantonu, skąd obecnie przybył do Watykanu kojarząc się z paszportu Chińskiej Republiki Ludowej.

Wizyta - zdaniem obserwatorów - świadczy o kontynuowaniu jakiejś formy dialogu między Watykanem a Kościołem chińskim a być może również władzami państwowymi w tym kraju. Biskup Tang jest ostatnim biskupem diecezjalnym rezydującym w Chinach, który został mianowany przez Watykan. Wszyscy pozostali biskupi w tym kraju zostali mianowani przez Kościół lokalny, bez zgody i wiedzy Rzymu. Stąd ogromna rola biskupa Tanga w ewentualnym dialogu Kościoła w ChRL z Watykanem.

CO DZIEŃ KONIESTE

W 121 dniu roku słońce wzejdzie o godz. 5.06, zajdzie zaś o 20.01.

Imieniny obchodzą: DZIS: Józef JUTRO: Anatol, Zygmunt POJUTRO: Antonina, Maria Mariola

Dytury synoptyk

w dniu dzisiejszym dla Łodzi przewiduje następującą pogodę: zachmurzenie zmienne. Okresami opady przelotne deszczu lub deszczu ze śniegiem. Temperatura min. plus 2, maks. 6 st. Wiatry umiarkowane i dość silne porzywie zachodnie i północno-zachodnie.

Ciśnienie o godz. 19 wynosiło 975,2 hPa (731,4 mm)

Ważniejsze rocznice

1889 - Uchwalenie Dnia Międzynarodowej Solidarności Mas Pracujących.

1956 - Uruchomienie w Warszawie pierwszego w kraju ośrodka telewizyjnego.

Taka sobie mył

Ile rzeczy można by wyrzucić, gdyby nie obawa, że ktoś inny je podniesie.

Uśmiechnił się

Uchwały Komitetu Centralnego Akademii 1-majowa w Warszawie

(Dokończenie ze str. 1)
wego Wojska Polskiego odbędzie się na konferencjach partyjnych okręgowych wojskowych oraz w oddziałach sił zbrojnych: wojsk lotniczych, wojsk obrony powietrznej kraju, marynarki wojennej, wojsk ochrony pogranicza, zgrupowaniu jednostek drogowych i kolejowych, a także instytucji centralnych MON i zgrupowaniu ślądzkiej jednostki MSW — według takich samych zasad jak na konferencjach wojewódzkich.

6. Podstawa obliczania liczby delegatów na zjazd jest stan członków i kandydatów na dzień 31 grudnia 1980 roku.

Komitet Centralny zaleca aby kandydatów na delegatów wyłaniać w toku szerokiej wewnątrzpartyjnej konsultacji, z uwzględnieniem opinii ich macierzystych organizacji partyjnych, prezentując ich doświadczenia i działalność w pracy partyjnej.

Komitet Centralny zwraca się do całej partii, by na delegatów wybierać towarzyszy reprezentujących wysoki poziom ideowo-moralny, doświadczenie w działalności politycznej, odznaczających się aktywnością i wysokim poczuciem odpowiedzialności w pracy partyjnej.

KC wyraża przekonanie, że delegatami na zjazd zostaną wybrani robotnicy i rolnicy, przedstawiciele inteligencji, działacze partyjni i społeczni cieszący się powszechnym szacunkiem i zaufaniem. Skład delegatów powinien w zasadzie odpowiadać strukturze społeczno-zawodowej i pokoleniowej organizacji partyjnych.

Wybory delegatów na IX Zjazd na konferencjach wojewódzkich, zakładowych i ujeżdżalnych należy przeprowadzić zgodnie z zasadami „tymczasowego regulaminu wyborów władz i delegatów w Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej”, przyjętego przez Komitet Centralny na IX Plenum KC.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

UCHWAŁA KOMITETU CENTRALNEGO W SPRAWIE DYSKUSJI PRZEDZJAZDOWEJ

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przedkłada pod przewodnictwem partyjnym i ogólnonarodowym dyskusję projekt „założeń programowych rozwoju socjalistycznej demokracji, umacniania przewodnej roli PZPR w budownictwie socjalistycznym i stabilizacji sytuacji społeczno-gospodarczej kraju”.

Komitet Centralny przedkłada pod ogólnopartyjną dyskusję projekt zmian i uzupełnień w statucie PZPR.

Komitet Centralny zwraca się do wszystkich organizacji i Instytucji partyjnych o kontynuowanie rzeczowej i twórczej przedzjazdowej dyskusji. W jej trakcie należy rozpatrzyć i wykorzystać doświadczenia, opinie i wnioski zgłoszone przez POP i komitety partyjne oraz wyнікаjące z rozmów indywidualnych z członkami i kandydatami partii.

Komitet Centralny oczekuje, że prasa, radio i telewizja szeroko upowszechnią projekty materiałów programowych, przygotowane na IX Zjazd oraz podejmą główne problemy dyskusji przedzjazdowej.

Komitet Centralny wyraża przekonanie, że w dyskusji przedzjazdowej nad założeniami programowymi na IX Zjazd wezmą aktywny udział działacze sołectw, stronnictw: Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, ruchu zawodowego, młodzieżowego i kobiecego, organizacji społecznych, wszyscy ludzie pracy miast i wsi, którym droga jest przyszłość naszej socjalistycznej ojczyzny, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

UCHWAŁA

KOMITETU CENTRALNEGO W SPRAWIE WYBORU KOMISJI KONTROLI PARTYJNYCH W TOKU OBECNEJ KAMPANII WYBORCZEJ

Życiorysy

GERARD GABRYS

Gerard Gabrys urodził się 20 lutego 1933 r. w Chorzowie w rodzinie górniczej. Po ukończeniu w 1951 roku Zasadniczej Szkoły Górniczej rozpoczął pracę w kopalni „Barbara-Chorzów” w Chorzowie, początkowo jako młodszy górnik, awansując kolejno do instruktora strażackiego.

Od 1948 r. do 1956 r. należał do ZMP. W 1963 r. ujął do PZPR. Pełnił funkcje członka plenum i przewodniczącego Rady Zakładowej, II sekretarza OOP, członka Egzekutywy Komitetu Zakładowego i Komitetu Miejskiego. Jest członkiem plenum KW Od 1975 r. G. Gabrys jest członkiem Komitetu Centralnego PZPR. Był delegatem na VI, VII i VIII Zjazd PZPR.

G. Gabrys odznaczony jest m. in. Orderem Sztandaru Pracy II klasy.

ZYGMUNT WRONSKI

Zygmunt Wronski urodził się 30 marca 1932 r. w Józefowie, woj. kieleckie w rodzinie robotniczej. Po ukończeniu szkoły podstawowej w 1949 r. uczył się zawodu rzeźbiarza w Zakładach Mechanicznych „Urusus”. Pracę zawodową w tych zakładach podjął w 1950 r.

Od 1948 r. Wronski należał do ZMP. Do partii wstąpił w 1954 r. Od VI

Zjazdu jest członkiem Komitetu Centralnego partii.

W czasie dotychczasowej przynależności partyjnej pełnił różne funkcje, m. in. był I sekretarzem OOP na Wydziale Odlewni Żelaza w Zakładach Mechanicznych „Urusus”, członkiem Egzekutywy Komitetu Fabrycznego, członkiem Komitetu Powiatowego w Pruszkowie. Był radnym Miejskiej Rady Narodowej w Ursusie oraz Powiatowej Rady Narodowej w Pruszkowie.

Z. Wronski jest odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym i Brązowym Krzyżami Zasługi. Posiada również odznaki za pracę społeczną i zawodową.

JOZEF MASNY

Józef Masny urodził się 19 lutego 1930 r. w Pietrzykowie, woj. białostockie w rodzinie chłopskiej. W 1950 r. ukończył Technikum Ogrodnicze, a następnie Akademię Techniczno-Leśną w Łodzi.

Pracę zawodową rozpoczął w 1955 r. w Biurze Urządzania Lasów w Brzeżu. Był sekretarzem Komitetu Powiatowego PZPR w Brzeżu. W 1967 roku powołany został na stanowisko kierownika Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa PWRN w Opolu. Był przewodniczącym PWRN, a następnie, po reorganizacji administracji, wojewodą opolskim, którą to funkcję peł-

nił do 1980 r. W lutym tegoż roku wybrany został I sekretarzem KW PZPR w Opolu. Członek PZPR od r. 1950. Na VIII Zjeździe wybrany został zastępcą członka KC. VI Plenum w październiku 1980 r. powołano go na członka KC.

Jest posłem na Sejm VIII kadencji. Posiada Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i Srebrny Krzyż Zasługi.

KAZIMIERZ CYPRYNIAK

Kazimierz Cypryniak urodził się 16 grudnia 1934 r. we wsi Wólka (woj. chełmskie), w rodzinie chłopskiej. Po ukończeniu szkoły podstawowej pracował w gospodarstwie rodzinnym. W latach 1951-53 pracował w GS Dorohusk. W 1955 r. ukończył studium przygotowawcze przy Politechnice Śląskiej w Gliwicach. Od 1959 r. — członek ZMP, a następnie członek PZPR (od 1954).

W 1960 r. ukończył Wyższą Szkołę Rolniczą w Szczecinie uzyskując stopień magistra inżyniera rolnictwa. W 1961 r. rozpoczął pracę w KP PZPR w Stargardzie, pełniąc funkcję instruktora, a następnie sekretarza komitetu. Od 1963 r. — I sekretarz KP w Goleniowie, a od 1969 roku — w Stargardzie. W 1971 r. wybrany został sekretarzem KW PZPR w Szczecinie. Od listopada 1980 r. jest I sekretarzem KW PZPR w Szczecinie.

Był delegatem na VII i VIII Zjazd PZPR. Na VIII Zjeździe wybrany został zastępcą członka KC.

K. Cypryniak odznaczony jest Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski i Krzyżem Kawalerskim OOP.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:

1. Tadeusz Grabski — członek BP, sekretarz KC.

CZŁONKOWIE KOMISJI:

2. Jerzy Putrament — członek KC, naczelny redaktor „Literatury”.

3. Adam Baldys — górnik, kopalnia „Czerwone Zagłębie” — Sosnowiec — instruktor strażacki, członek KC, 4. Józef Baryla — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP, 5. Ignacy Drabik — członek KC, starszy mistrz w zakładach metalowych „Predom-Mesko” w Skarżysku-Kamiennej, woj. kieleckie, 6. Tadeusz Kościowski — członek KC, wicebielan, woj. białkopodlaskie, 7. Stanisław Królik — członek KC, przewodniczący RSP „Nowy Świat” woj. kaliskie, 8. Stanisław Opałka — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie, 9. Zofia Grzyb — członek KC, obywatelka — byrydzka produkcyjna w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór”, 10. Zygmunt Wronski — członek BP, rzeźbiarz w Zakładach Mechanicznych „Urusus” w Warszawie, 11. Eugeniusz Stawiński — członek Prezydium CKR, działacz społeczny w Warszawie, 12. Tadeusz Fiszbach — z-ca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku, 13. Henryk Szafrański — członek KC, członek Rady Państwa, 14. Andrzej Wasilewski — członek KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego — Warszawa, 15. Edward Pustelnik — członek KC, robotnik Stoczni Remontowej „Gryfia” w Szczecinie.

3. Zbadanie zakresu winy i ustalenie odpowiedzialności komisja powinna zakończyć do końca czerwca 1981 roku.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:

1. Tadeusz Grabski — członek BP, sekretarz KC.

CZŁONKOWIE KOMISJI:

2. Jerzy Putrament — członek KC, naczelny redaktor „Literatury”.

3. Adam Baldys — górnik, kopalnia „Czerwone Zagłębie” — Sosnowiec — instruktor strażacki, członek KC, 4. Józef Baryla — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP, 5. Ignacy Drabik — członek KC, starszy mistrz w zakładach metalowych „Predom-Mesko” w Skarżysku-Kamiennej, woj. kieleckie, 6. Tadeusz Kościowski — członek KC, wicebielan, woj. białkopodlaskie, 7. Stanisław Królik — członek KC, przewodniczący RSP „Nowy Świat” woj. kaliskie, 8. Stanisław Opałka — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie, 9. Zofia Grzyb — członek KC, obywatelka — byrydzka produkcyjna w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór”, 10. Zygmunt Wronski — członek BP, rzeźbiarz w Zakładach Mechanicznych „Urusus” w Warszawie, 11. Eugeniusz Stawiński — członek Prezydium CKR, działacz społeczny w Warszawie, 12. Tadeusz Fiszbach — z-ca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku, 13. Henryk Szafrański — członek KC, członek Rady Państwa, 14. Andrzej Wasilewski — członek KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego — Warszawa, 15. Edward Pustelnik — członek KC, robotnik Stoczni Remontowej „Gryfia” w Szczecinie.

3. Zbadanie zakresu winy i ustalenie odpowiedzialności komisja powinna zakończyć do końca czerwca 1981 roku.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:

1. Tadeusz Grabski — członek BP, sekretarz KC.

CZŁONKOWIE KOMISJI:

2. Jerzy Putrament — członek KC, naczelny redaktor „Literatury”.

3. Adam Baldys — górnik, kopalnia „Czerwone Zagłębie” — Sosnowiec — instruktor strażacki, członek KC, 4. Józef Baryla — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP, 5. Ignacy Drabik — członek KC, starszy mistrz w zakładach metalowych „Predom-Mesko” w Skarżysku-Kamiennej, woj. kieleckie, 6. Tadeusz Kościowski — członek KC, wicebielan, woj. białkopodlaskie, 7. Stanisław Królik — członek KC, przewodniczący RSP „Nowy Świat” woj. kaliskie, 8. Stanisław Opałka — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie, 9. Zofia Grzyb — członek KC, obywatelka — byrydzka produkcyjna w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór”, 10. Zygmunt Wronski — członek BP, rzeźbiarz w Zakładach Mechanicznych „Urusus” w Warszawie, 11. Eugeniusz Stawiński — członek Prezydium CKR, działacz społeczny w Warszawie, 12. Tadeusz Fiszbach — z-ca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku, 13. Henryk Szafrański — członek KC, członek Rady Państwa, 14. Andrzej Wasilewski — członek KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego — Warszawa, 15. Edward Pustelnik — członek KC, robotnik Stoczni Remontowej „Gryfia” w Szczecinie.

3. Zbadanie zakresu winy i ustalenie odpowiedzialności komisja powinna zakończyć do końca czerwca 1981 roku.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:

1. Tadeusz Grabski — członek BP, sekretarz KC.

CZŁONKOWIE KOMISJI:

2. Jerzy Putrament — członek KC, naczelny redaktor „Literatury”.

3. Adam Baldys — górnik, kopalnia „Czerwone Zagłębie” — Sosnowiec — instruktor strażacki, członek KC, 4. Józef Baryla — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP, 5. Ignacy Drabik — członek KC, starszy mistrz w zakładach metalowych „Predom-Mesko” w Skarżysku-Kamiennej, woj. kieleckie, 6. Tadeusz Kościowski — członek KC, wicebielan, woj. białkopodlaskie, 7. Stanisław Królik — członek KC, przewodniczący RSP „Nowy Świat” woj. kaliskie, 8. Stanisław Opałka — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie, 9. Zofia Grzyb — członek KC, obywatelka — byrydzka produkcyjna w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór”, 10. Zygmunt Wronski — członek BP, rzeźbiarz w Zakładach Mechanicznych „Urusus” w Warszawie, 11. Eugeniusz Stawiński — członek Prezydium CKR, działacz społeczny w Warszawie, 12. Tadeusz Fiszbach — z-ca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku, 13. Henryk Szafrański — członek KC, członek Rady Państwa, 14. Andrzej Wasilewski — członek KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego — Warszawa, 15. Edward Pustelnik — członek KC, robotnik Stoczni Remontowej „Gryfia” w Szczecinie.

3. Zbadanie zakresu winy i ustalenie odpowiedzialności komisja powinna zakończyć do końca czerwca 1981 roku.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:

1. Tadeusz Grabski — członek BP, sekretarz KC.

CZŁONKOWIE KOMISJI:

2. Jerzy Putrament — członek KC, naczelny redaktor „Literatury”.

3. Adam Baldys — górnik, kopalnia „Czerwone Zagłębie” — Sosnowiec — instruktor strażacki, członek KC, 4. Józef Baryla — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP, 5. Ignacy Drabik — członek KC, starszy mistrz w zakładach metalowych „Predom-Mesko” w Skarżysku-Kamiennej, woj. kieleckie, 6. Tadeusz Kościowski — członek KC, wicebielan, woj. białkopodlaskie, 7. Stanisław Królik — członek KC, przewodniczący RSP „Nowy Świat” woj. kaliskie, 8. Stanisław Opałka — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie, 9. Zofia Grzyb — członek KC, obywatelka — byrydzka produkcyjna w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór”, 10. Zygmunt Wronski — członek BP, rzeźbiarz w Zakładach Mechanicznych „Urusus” w Warszawie, 11. Eugeniusz Stawiński — członek Prezydium CKR, działacz społeczny w Warszawie, 12. Tadeusz Fiszbach — z-ca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku, 13. Henryk Szafrański — członek KC, członek Rady Państwa, 14. Andrzej Wasilewski — członek KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego — Warszawa, 15. Edward Pustelnik — członek KC, robotnik Stoczni Remontowej „Gryfia” w Szczecinie.

3. Zbadanie zakresu winy i ustalenie odpowiedzialności komisja powinna zakończyć do końca czerwca 1981 roku.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:

1. Tadeusz Grabski — członek BP, sekretarz KC.

CZŁONKOWIE KOMISJI:

2. Jerzy Putrament — członek KC, naczelny redaktor „Literatury”.

3. Adam Baldys — górnik, kopalnia „Czerwone Zagłębie” — Sosnowiec — instruktor strażacki, członek KC, 4. Józef Baryla — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP, 5. Ignacy Drabik — członek KC, starszy mistrz w zakładach metalowych „Predom-Mesko” w Skarżysku-Kamiennej, woj. kieleckie, 6. Tadeusz Kościowski — członek KC, wicebielan, woj. białkopodlaskie, 7. Stanisław Królik — członek KC, przewodniczący RSP „Nowy Świat” woj. kaliskie, 8. Stanisław Opałka — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie, 9. Zofia Grzyb — członek KC, obywatelka — byrydzka produkcyjna w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór”, 10. Zygmunt Wronski — członek BP, rzeźbiarz w Zakładach Mechanicznych „Urusus” w Warszawie, 11. Eugeniusz Stawiński — członek Prezydium CKR, działacz społeczny w Warszawie, 12. Tadeusz Fiszbach — z-ca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku, 13. Henryk Szafrański — członek KC, członek Rady Państwa, 14. Andrzej Wasilewski — członek KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego — Warszawa, 15. Edward Pustelnik — członek KC, robotnik Stoczni Remontowej „Gryfia” w Szczecinie.

3. Zbadanie zakresu winy i ustalenie odpowiedzialności komisja powinna zakończyć do końca czerwca 1981 roku.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:

1. Tadeusz Grabski — członek BP, sekretarz KC.

CZŁONKOWIE KOMISJI:

2. Jerzy Putrament — członek KC, naczelny redaktor „Literatury”.

3. Adam Baldys — górnik, kopalnia „Czerwone Zagłębie” — Sosnowiec — instruktor strażacki, członek KC, 4. Józef Baryla — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP, 5. Ignacy Drabik — członek KC, starszy mistrz w zakładach metalowych „Predom-Mesko” w Skarżysku-Kamiennej, woj. kieleckie, 6. Tadeusz Kościowski — członek KC, wicebielan, woj. białkopodlaskie, 7. Stanisław Królik — członek KC, przewodniczący RSP „Nowy Świat” woj. kaliskie, 8. Stanisław Opałka — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie, 9. Zofia Grzyb — członek KC, obywatelka — byrydzka produkcyjna w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór”, 10. Zygmunt Wronski — członek BP, rzeźbiarz w Zakładach Mechanicznych „Urusus” w Warszawie, 11. Eugeniusz Stawiński — członek Prezydium CKR, działacz społeczny w Warszawie, 12. Tadeusz Fiszbach — z-ca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku, 13. Henryk Szafrański — członek KC, członek Rady Państwa, 14. Andrzej Wasilewski — członek KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego — Warszawa, 15. Edward Pustelnik — członek KC, robotnik Stoczni Remontowej „Gryfia” w Szczecinie.

3. Zbadanie zakresu winy i ustalenie odpowiedzialności komisja powinna zakończyć do końca czerwca 1981 roku.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:

1. Tadeusz Grabski — członek BP, sekretarz KC.

CZŁONKOWIE KOMISJI:

2. Jerzy Putrament — członek KC, naczelny redaktor „Literatury”.

3. Adam Baldys — górnik, kopalnia „Czerwone Zagłębie” — Sosnowiec — instruktor strażacki, członek KC, 4. Józef Baryla — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP, 5. Ignacy Drabik — członek KC, starszy mistrz w zakładach metalowych „Predom-Mesko” w Skarżysku-Kamiennej, woj. kieleckie, 6. Tadeusz Kościowski — członek KC, wicebielan, woj. białkopodlaskie, 7. Stanisław Królik — członek KC, przewodniczący RSP „Nowy Świat” woj. kaliskie, 8. Stanisław Opałka — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie, 9. Zofia Grzyb — członek KC, obywatelka — byrydzka produkcyjna w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór”, 10. Zygmunt Wronski — członek BP, rzeźbiarz w Zakładach Mechanicznych „Urusus” w Warszawie, 11. Eugeniusz Stawiński — członek Prezydium CKR, działacz społeczny w Warszawie, 12. Tadeusz Fiszbach — z-ca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku, 13. Henryk Szafrański — członek KC, członek Rady Państwa, 14. Andrzej Wasilewski — członek KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego — Warszawa, 15. Edward Pustelnik — członek KC, robotnik Stoczni Remontowej „Gryfia” w Szczecinie.

3. Zbadanie zakresu winy i ustalenie odpowiedzialności komisja powinna zakończyć do końca czerwca 1981 roku.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:

1. Tadeusz Grabski — członek BP, sekretarz KC.

CZŁONKOWIE KOMISJI:

2. Jerzy Putrament — członek KC, naczelny redaktor „Literatury”.

3. Adam Baldys — górnik, kopalnia „Czerwone Zagłębie” — Sosnowiec — instruktor strażacki, członek KC, 4. Józef Baryla — członek KC, wiceminister obrony narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP, 5. Ignacy Drabik — członek KC, starszy mistrz w zakładach metalowych „Predom-Mesko” w Skarżysku-Kamiennej, woj. kieleckie, 6. Tadeusz Kościowski — członek KC, wicebielan, woj. białkopodlaskie, 7. Stanisław Królik — członek KC, przewodniczący RSP „Nowy Świat” woj. kaliskie, 8. Stanisław Opałka — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie, 9. Zofia Grzyb — członek KC, obywatelka — byrydzka produkcyjna w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór”, 10. Zygmunt Wronski — członek BP, rzeźbiarz w Zakładach Mechanicznych „Urusus” w Warszawie, 11. Eugeniusz Stawiński — członek Prezydium CKR, działacz społeczny w Warszawie, 12. Tadeusz Fiszbach — z-ca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku, 13. Henryk Szafrański — członek KC, członek Rady Państwa, 14. Andrzej Wasilewski — członek KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego — Warszawa, 15. Edward Pustelnik — członek KC, robotnik Stoczni Remontowej „Gryfia” w Szczecinie.

3. Zbadanie zakresu winy i ustalenie odpowiedzialności komisja powinna zakończyć do końca czerwca 1981 roku.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1981 roku.

W przeddzień dorocznego święta ludzkiej pracy, w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki odbyła się 30 kwietnia Akademia 1-majowa. Jedną z największych w historii sal widowiskowych wypełniły w przeobrażonej części robotnicy z czeloznych fabryk warszawskich, kultury i sztuki najstarsze w naszym kraju proletariackie tradycje pierwszomajowe, się-

gające 1890 r. Na widowni — pracownicy przedsiębiorstw przemysłowych i budowlanych, instytucji naukowych i kulturalnych, kombatanci II wojny światowej i młodzież.

Wśród zgromadzonych w Sali Kongresowej o godz. 17.00 zajęli miejsca: I sekretarz KC PZPR Stanisław Kania, członkowie Biura Politycznego i Sekretariatu KC, przewodniczący Rady Państwa Henryk Jablonski, premier Wojciech Jastrzębski, Kazimierz Barcikowski, Mieczysław Jagielski, Stefan Olszowski, Zygmunt Wronski, Roman Ney, Jerzy Waszczuk, Zdzisław Kurowski, Stanisław Gabrielski.

Na uroczystość przybliżył: prezes NK ZSL Stanisław Guca i przewodniczący CK SD Edward Kowalczyk.

Obecni są szefowie i członkowie korpusu dyplomatycznego. Głos zabrał I sekretarz Komitetu Warszawskiego PZPR Stanisław Kocielak. (PAP)

30 kwietnia przewodniczący Rady Państwa, Henryk Jablonski odwiedził pracowników wydziału mechanicznego zakładów im. L. Waryńskiego w Warszawie. (PAP)

W Urzędzie Rady Ministrów w Warszawie kontynuowane było rozpoczęte we wtorek, posiedzenie zespołu roboczego przedstawicieli rządu i Krajowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „Solidarność”, poświęcone środkom masowemu przez kogo, Delegacją obu stron przewodniczący: rządu — Jerzy Borecki i „Solidarność” — Janusz Onyszkiewicz. Osiągnięto porozumienie odnośnie podstawowej sprawy — zagwarantowania stałego czasu antenowego dla NSZZ „Solidarność”, tak w radiu jak i w telewizji. Rozbieżności dotyczyły samego czasu trwania audycji i częstotliwości ich nadawania. (PAP)

Po wyczerpaniu przedmiotu obrad, roboczy zespół za obopólną zgodą został rozwiązany. Szczegółowe kwestie, wynikłe w czasie rozmów, negocjowane będą bezpośrednio z odpowiednimi resortami i instytucjami. (PAP)

W toku spotkania przedstawiciel Biura Paszportów poinformował o trybie i zasadach wydawania paszportów służbowych. Sprawa ta będzie jeszcze omawiana w czasie roboczych kontaktów z Biurem Paszportów i Urzędem d/s Związków Zawodowych.

Po wyczerpaniu przedmiotu obrad,

Konstytucja 3 Maja

PROF. DR HAB. WOJCIECH SZCZYGIELSKI

Jeden z twórców Konstytucji 3 Maja, przywódca lewicy polskiej, Hugo Kollataj, w trakcie prac nad konstytucją, w marcu 1791 r. proponował ogłosić: „dzień przyjęcia tej konstytucji za dzień roku najuroczystszym, który my i potomkowie nasi obchodząc będziemy”. Zgodnie z tą sugestią, w pierwszą rocznicę uchwalenia konstytucji, w dniu 3 maja 1792 r., zorganizowano w Rzeczypospolitej wspaniałe uroczystości. Odegrały one bardzo istotną rolę w kształtowaniu tak potrzebnej wówczas jednemu moralno-politycznemu narodowi, w formowaniu nowoczesnego państwa i patriotyzmu, w przybliżeniu do orzeczeń człowieka problemów postępu i nowoczesności, w ugruntowaniu przekonania społecznego, o konieczności prowadzenia walki na rzecz obrony niezawisłości państwowej. Dobrze się stało, że i dziś — w 190 rocznicę uchwalenia konstytucji — dajemy temu wyraz w ten, czy inny sposób. Pamiętajcie bowiem należy, że Konstytucja 3 Maja 1791 r., to jeden z najwspanialszych pomników polskiej okolicy I Rzeczypospolitej, to ustawa, przesądzająca o zwycięstwie polskiej drogi do nowoczesności.

Czym była ta droga? Była to, jak można by określić, własna nie obciążona kompleksami okcydentalno-naśladowczym, droga szeroko rozumianej reformy Rzeczypospolitej. Różniła się ona pod wieloma względami od programowo niejako lansowanej do czasów Sejmu Wielkiego drogi, której patronował dwór królewski Stanisława Augusta. Jednakże Konstytucja 3 Maja nie izolowała się od niej. Wprost przeciwnie, wykazała postawę otwartą na złoże Zachodu, adaptując cały szereg osiągnięć owej oświeceniowo-królewskiej formacji na rzecz własnej drogi rozwoju. Na tym polegała jej wielkość.

Podtrąfiła dokonanie zespolenia największych zdobyczy republikańskiej przeszłości z najciekawszymi osiągnięciami oświeceniowej kultury Zachodu, zespolenia polskiej polskości z postępową, w otwartą na inne wartości. W rezultacie stała się przejawem republikańskiej alternatywy oświeceniowej, wyrazem nowoczesnej kultury republikańskiej.

Można wymienić szereg wyznaczników własnej drogi rozwoju, zawartych w Konstytucji 3 Maja i związanych z nią ściśle aktach towarzyszących: prawie o sejmikach, miastach, organizacji władz i sadzie sejmowym.

Na czoło wysuwa się bez wątpienia staropolska, republikańska zasada „nie o nas bez nas” sformułowana w konstytucji „Nihil novi” z początków XVI wieku, a rozwinięta w Konstytucji 3 Maja w nowoczesną już formułę podmiotowości politycznej narodu. Odrzucała ona przekonanie, że podmiotem politycznym jest nie król, lub król, czy inne elity władzy, a sejm, stanowiący najbardziej naturalną i najbardziej autentyczną reprezentację narodu. Naród reprezentowany jest w sejmie, a sejm suwerenny ściśle łączy poselską stypnię faktycznie najwyższy organ władzy w Rzeczypospolitej.

Wobec Montekaleszowicz tak popularnej na Zachodzie zasady równowagi władz (ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej), Konstytucja 3 Maja eksponuje rolę sejmu w państwie sejmowym, od którego uzależniona jest nie tylko władza wykonawcza (np. odpowiedzialność parlamentarna ministrów) ale i sądownictwo (sejm sejmowy) w kwestiach państwowych, a dotychczas odpowiedzialność za sprawy polityczne i różnorakie nadziewa, ciężar na najważniejszych osobistościach — magnatach. Jest to sejm naprawdę suwerenny.

Jednocześnie bardzo poważnie ograniczono rolę senatu, jako sfery wpływów magnackich. Tendencje antymagnackie są bardzo wyraźnie zaznaczone w całym ustawodawstwie Sejmu Wielkiego. Wykreślenie roli sejmu, a ściślej średniozłazkowej i politycznej, miało wielkie historyczne znaczenie z punktu widzenia kształtowania się polskiej nowoczesności. Przez średniozłazkowość zmierzano do demokratyzacji państwa, a właśnie model rozwoju demokratycznego w przedmiocie, w naturalny sposób, porzuceniu demokracji i wolności na szkodę króla i państwa.

Jednym z istotnych postanowień Konstytucji 3 Maja była reforma władz wykonawczych. Konstytucja rozwiązała ten problem w sposób nowatorski, zgodny jednak z tradycją republikańską. Organizacja tych władz posiada oryginalny, polski charakter. Powołano więc do życia tzw. Komisję Wielką — ministerstwa o charakterze koleżeńskim (w imieniu uchwalili do nich mieszczanie) które zorganizowane były na wzór samorządów i autonomicznych. Obok nich powołano Straż Praw z królem na czele.

Konstytucja zadbała o swoiste, szczególnie rozumiane, wspomnienie owości króla w państwie, która zależała jednak nietylko od króla, czy innego rodzaju prawodawcy królewskiego, co od narodu państwowego, a w szczególności sejmu. W rezultacie rozstrzygnięciem nowoczesnym po uchwaleniu Konstytucji 3 Maja było: Król z narodem, naród z królem” jest wielce znaczącym odzwierciedleniem przeobrażenia dawnej wzajemnej zależności między władzą, a czynnikami społecznymi.

Owe związki wzajemnego zaufania między królem i narodem szlachecko-mieszczanckim stały się z jednej strony

na najlepszym gwarantem silnej władzy państwowej, silnej poparciem społecznym, z drugiej natomiast stały się najlepszą rekoniem procesowi naprawy Rzeczypospolitej i jej unowocześnienia, rekoniem, która wyrażała się właśnie ogromnym kapitałem wywołanej aktywności ludzkiej, m. in. poprzez ów element zaufania do władzy.

Konstytucja 3 Maja z mocy ustawowych postanowień, jak i przebiegającego z niej ducha demokratyczno-wolnościowego, potwierdzała wszystkie dotychczasowe uprawnienia wolnościowo-obywatelskie, upowszechnione w dawnej Rzeczypospolitej, nadając im nowoczesny wymiar. Potwierdzała więc zasady: nietykalności osobistej, powszechnej wolności słowa, druku, myśli i czynu, niaruszalności majątku, wolności wyznania, samorządności społecznej. Do staropolskich kanonów wolnościowych należały też zasady: szczególnej ochrony domu prywatnego przed możliwością przeprowadzenia rewizji niesądowej, czy niemożności łączenia w jednym ręku kilku dygnitarstw.

Ciekawe były też postanowienia Konstytucji 3 Maja w kwestii społecznej. Na uwagę zasługuje więc przede wszystkim prawo o miastach, dzięki któremu mieszczanie uzyskali te uprawnienia wolnościowo-obywatelskie, które przysługiwały dotychczas jedynie szlachcie. Uzyskali też mieszczanie prawo do różnorakich awansów: wojskowych, urzędniczo-sądowych, czy kościelnych, prawo do nowoczesnie pomyślnych (prebendaryjnych) no-

bilacji ograniczone uprawnienia polityczne (prawo wyboru 22 a później 24 plenipotentiów do sejmu, Komisji Wielkiej i Asesorii) oraz komisarzy do władz terenowych) oraz szeroko pomyślny samorząd. Prawo o miastach stanowiło wielką kartę wolności polskiego mieszczaństwa, służyło formowaniu się narodu szlachecko-mieszczanckiego, kształtowaniu bardziej otwartego społeczeństwa.

W artykule IV Konstytucji uznano członków za integralnych członków wspólnoty narodowej. Poprzez zarzysowanie w tym artykule koncepcje kontraktów wzięła Konstytucja ściśle sprawę wolności osobistej chłopów z prawem do posiadania dotychczas użytkowanej przez nich ziemi w postaci tzw. własności wieczystej typu prebendaryjnego. Owa zasada nierozdzielności praw chłopskich do wolności i własności ziemnej jest jednym z kamieni węgielnych polskiej drogi ku nowoczesności na gruncie przekształceń agrarnych. Konstytucja ogłaszała też wzięcie chłopów pod opiekę państwa i prawa.

Ale zarazem była Konstytucja 3 Maja jednym z najwspanialszych pomników szeroko rozumianej kultury Oświecenia w skali światowej. Tym, czym dla kontynentu północnoamerykańskiego była Deklaracja Niepodległości z r. 1776 tym dla kraju Europy zachodniej — słynna Deklaracja Praw Człowieka i Obywatela z r. 1789 tym dla obszarów Europy środkowo-wschodniej była Konstytucja 3 Maja.

Karol Marks stwierdził, że Konstytucja 3 Maja to „jedyny dzieło wolnościowe, które kiedykolwiek Europa wschodnia samodzielnie stworzyła”. Konstytucja 3 Maja była jedną z trzech, jak się przyjęło na wskroś nowoczesnych ustaw konstytucyjnych ówczesnego świata ustępując chronologicznie amerykańskiej wyprzedzającej natomiast francuskiej. Doniosłość postanowień Konstytucji 3 Maja pozwala nawet mówić o dokonaniu, cel się wówczas w Polsce swobodnej rewolucji.

H. Kollataj określił ją mianem „jardnej rewolucji” rewolucji parlamentarnej. Współczesny historyk polski prof. Jerzy Topolski mówi o Konstytucji 3 Maja stwierdzając: „W ten sposób dokonała się w Polsce bezkrwawa rewolucja o charakterze demokratycznym (...) plasuje się ja obok rewolucji francuskiej i amerykańskiej jako trzecia najważniejsza demokratyczna rewolucja ówczesnego świata”. W tym kontekście można by więc powiedzieć, że rewolucja amerykańska to rewolucja nowego nie znającego typowych stosunków feudalnych świata posiadającego jednak do rozwiązania problem oficjalnego niewolnictwa (wówczas nie rozwiązanej) rewolucja francuska, to rewolucja typowo mieszczańska burżuazyjna dostosowana do warunków społecznych Europy zachodniej, Rewolucja polska to rewolucja prebendaryjna na miarę możliwości społecznych Europy środkowo-wschodniej a więc krajów w których silne upowszechnione były procesy refeudalizacyjne i panowało tzw. wtórne poddaństwo chłopów.

Konstytucja 3 Maja wprowadzała naród i państwo na własną polską drogę rozwoju ku nowoczesności. Potrafiła związać nasze przekształcenia antyfeudalne u schyłku XVIII w. z tak licznymi złożeniami demokratyczno-wolnościowymi jak w żadnym innym kraju Europy środkowo-wschodniej.

Zanim doszło do głośnego strajku i krwawych starć z policją w Chicago 1, 3 i 4 maja 1886 roku, już wiele lat wcześniej dochodziło do demonstracji robotniczych w różnych stronach świata. Można przypomnieć antyrządowe powstanie robotników Paryża w 1834 r. czy też bunt tkaczy śląskich w 1844 r. W rok po masakrze w Chicago miała miejsce „krwawa niedziela” na Trafalgar Square w Londynie. Do tradycji pierwszomajowej wszedł jednak dzień 1 maja 1886 r., dla upamiętnienia krwawych wydarzeń w Ameryce.

ŚWIĘTO PRACY

NA ŚWIECIE

Od tamtych czasów wiele się zmieniło. Ruch robotniczy wyrósł na potężną siłę: partie polityczne, związki zawodowe, organizacje oświatowe i kulturalne, skupiają w swoich szeregach przeważającą część ludzi pracy. Klasa robotnicza licząca obecnie ponad 600 milionów ludzi, wywiera coraz większy wpływ na przemiany społeczne, gospodarcze i polityczne współczesnego świata.

Zmienił się również charakter majowego święta — w tym także w niektórych krajach na Zachodzie. Na Trafalgar Square nie tęże się dziś krew, jak przed stu laty. Ale też polska nie przegadała się już z typową „angielską flagą” robotniczymi demonstracjami w Londynie, Liverpoolu i innych ośrodkach. Zgodnie ze zwyczajem 1 Maja jest w Wielkiej Brytanii dniem wolnym od pracy, ale tylko wtedy, jeśli wypadła w poniedziałek. Gdy przypada na dzień roboczy odbywają się demonstracje, wiece, oczywiście — po pracy, w godzinach popołudniowych.

We Francji, chociaż 1 Maja jest wolny od pracy, różnie bywa z pierwszomajowymi pochodami. Brak jednolitej związkowej powody, że każda organizacja urządza swoje wiece lub pochody. Włącza się do nich i partie polityczne, nawet z obozu rządowego. Do południa panuje atmosfera powagi i napięcia, potęgowana widokiem przyciągających w wąskich uliczkach oddziałów policji i żandarmerii „na wszelki wypa-

dek”. Po południu święta rodzinne, festyny, zabawy ludowe, ale bywa, że tylko... lampka wina w swoim „bistro”.

W centralnych ośrodkach Belgii, w Brukseli, Liege i Charlerois, a także w miejscowościach robotniczych 1-majowe wiece i manifestacje odbywają się pod hasłem międzynarodowej solidarności ludzi pracy, walki o pokój i równość społeczną. Po południu dominują imprezy sportowe, festiwale, różnego rodzaju konkursy.

W Republice Federalnej Niemiec dzień 1 Maja jest wolny od pracy. Zarówno socjaldemokraci, jak i komuniści a nade wszystko związkowcy z DGB demonstrują w tym dniu swoje przwiązanie do tradycji robotniczych. W wiecach na ogół biera udział również czołowi działacze rządzącej socjaldemokracji (SPD). Potem przytulają się w swobodnej atmosferze przy śpiewach i zabawach odbywających się nieoficjalnie w 1-majowego święta. Komuniści z DKP, chociaż nie mają dużej klienteli wyborczej, są nadzwyczaj ruchliwi, organizują wiece i dyskusje uliczne, rozdają ulotki i odezwę.

W krajach skandynawskich w

ostatnich latach więcej odczuwa się powagi i zadumy niż radości w pierwszomajowych obchodach. Przejawia się to szczególnie wyraźnie w Szwecji, po odejściu socjaldemokratów od rządów. W ub. roku właśnie, w nocy z 1 na 2 maja wybuchł największy i najbardziej dramatyczny strajk w tym kraju. Na czoło hasła 1-majowych wysuwane są tu sprawy pokoju i odroczenia rozbrojenia i zapobieżenia wojnie.

We Włoszech nie ma tradycji pierwszomajowych pochodów. Federacja związków zawodowych organizuje wiece pod hasłami związanymi z sytuacją wewnętrzną i międzynarodową. Reszta dnia upływa w gronie rodzinnym, wśród przyjaciół.

W Austrii, gdzie rządy sprawuje socjaldemokracja, 1 Maja jest oficjalnym świętem ludzi pracy. Przeważnie odbywają się tu wiece, w Wiedniu np. tradycyjnie przed ratuszem. Jest to święto pokoju, porozumienia i międzynarodowej solidarności.

Pierwszomajowe obchody już od kilku lat wyszły „z podziemia”, w Hiszpanii i Portugalii. Przeniesione zostały do centrów miast i osiedli robotniczych. Ożywioną działalność agitacyjną prowadzi w tym dniu komisje robotnicze, związki zawodowe, partie polityczne, szczególnie komunistki i socjaliści. W Madrycie manifestanci spotykają się od kilku lat tradycyjnie na placu Puerta de Alcaia. W Portugalii głównym organizatorem pochodów i wieców jest lewicowa centrala związkowa „Internacional”.

Świat jest wciąż niespokojny, dają o sobie znać stany kryzysowe, inflacja, oraz coraz szerzej stosowana w krajach Zachodu polityka „demontażu socjalnego”. Brak poczucia bezpieczeństwa politycznego i socjalnego zakłóca niejednokrotnie święte nastroje. Ludzie jednak chcą się uwolnić od tych trosk i ponurych myśli, chcą przeżyć w najbliższych, z rodziną, z przyjaciółmi. Ale przedtem spotykają się zazwyczaj z towarzyskami walki i pracy na wiecach i manifestacjach.

ZDZISŁAW PIŚ
(„INTERPRESS”)

Światuemu podwójnie — tradycyjnie w rocznicę robotniczego Święta 1 Maja oraz w związku z obchodami 190. rocznicy uchwalenia Konstytucji 1791 roku. Stąd relacje o obchodach odbywają tych świat bieżącej, w Łodzi, przelatują Redzie to niejako w zgodzie z ową historyczną bowiem żandarmeria pańska jednakowo traktowała uczestników obchodów uroczystości. Także akta policyjne łazone były we wspólnej teście.

Pierwsze zapiski o obchodach 3 Maja w Łodzi data 1891 r. — a więc w setną rocznicę Konstytucji Zachowały się instrukcje carskiego gubernatora Piotrkowskiego do podległości Łodzi w sprawie wzmożonej ostrożności i czujności żandarmerii w dniach 1-3 maja. Gubernator przypomina że świętowanie zarówno 1 jak 3 Maja jest zakazane, a w związku z tym wszyscy funkcjonariusze państwowi a policjanci w szczególności pod żadnym pozorem nie mogą opuścić służby. Aby zapobiec ewentualnym niepokojom społecznym oddelgowie do Łodzi dwie sotnie pułku kozackiego. A oto jak relacyjowa łódzka gazeta „Rozwój” obchody święta 3 Maja 1906 roku:

„Warunki w chwili obecnej nie pozwalają uznać należyte rocznicę 3 Maja. Jak dalece jednakże każdy Polak odczuwa doniosłość wspaniałej rocznicy, można zobaczyć w przepelnionych świątyniach

Pańskich. Wśród tłumów gesto w zwartych szeregach widniały robotnicze bluzy (...)”
„Dzień 1 Maja był bardziej niespokojny.”
„Partie skrajne ogłosiły 1 Maja dniem powszechnego bezrobocia. Stanęła większość fabryk, rozpedzona targi wstrzymano ruch tramwajów, dorożek, pozamykano sklepy. Na ulicach tłumy ludzi. Gesto krażyły patrole wojskowe. Były próby urząda-

było śpiewanie w dniu 3 Maja polskich pieśni patriotycznych. Dokument wymienia m. in. Boże coś Polskę.”
Pierwsza wojna światowa zmieniła diametralnie formę rządzenia Polakami. Staliśmy się dla niemieckiego zabobu potencjalnymi sojusznikami, mogliśmy być potrzebni...
„Gazeta Łódzka” z 3 maja 1916 roku:

„Gubernator wojskowy general Barth przyjął wczoraj o godz. 5 deputacje Komitetu Obchodów 3 Maja w osobach prałata Tymienieckiego dr Tomaszewskiego, inż. Sułowskiego i raz jeszcze oświadczył zezwolenia na obchód uroczystości. (...) Dziej o godz. 2.30 w sali Mirazje” w Grand Hotelu staraniem redakcji urządzono koncert-odczyt celem uczczenia 125 rocznicy Konstytucji 3 Maja. Odczyt wypowie znany literat Andrzej Nullus.”
W rok później Niemcy pozwalają już na noszenie kokardek o barwach narodowych, które — jak

Łódzkie Maje

nia pochodów. Na ulicy Nawrot trzykrotnie urządzano pochód ze sztandarami.

Gdy zbliżało się wojsko, uczestnicy roznieśli się w różne strony. Na wielu fabrykach wywieziono czerwone sztandary, które zdejmowało wojsko. Kilkakrotnie strzelano do tłumów nie chcących się rozjechać m. in. na ul. Głównej i Widzewskiej.”
Z 1911 r. zachowały się akta policyjne opisujące sprawę trzech Polaków — Kubicki, Gaśliński i Wolskiego, których aresztowano pod zarzutem „politycznej nieprawomyślności”. Powodem

podaje „Kurier Łódzki” z 30 kwietnia 1917 roku — można będzie kupić pod wszystkimi kościołami i na ślach odczytywanych.
Rocznice uchwalenia Konstytucji 3 Maja uroczysto świętowano w niepodległej Polsce. Uchwała z 29 kwietnia 1919 roku Sejm obwołał dzień 3 Maja jako rocznicę wielkopomnej Konstytucji 1791 roku i jest uznany po wsze czasy jako uroczyste święto całej Rzeczypospolitej.”

Po wojnie nieśmiało próby uroczystego przywołania oamietnej rocznicy miały miejsce tylko trzykrotnie. Definitywnie skończono z tą praktyką w 1948 roku.

Tegoroczne obchody 190 rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja są organizowane z inicjatywy Stronnictwa Demokratycznego jako spadkobiercy tradycji i dorobku polskiej myśli demokratycznej. SD w uchwałę swojego XII Zjazdu przyjęło święto 3 Maja jako centralną uroczystość partyni. Dobrze się stało że mamy możliwość i warunki przywołania społeczeństwu znaczenia i roli tej pierwszej oświeceniowej Konstytucji i partii.

Z. CHABOWSKI
(autor korzystał ze zbiorów dokumentów Wojewódzkiego Archiwum Państwowego w Łodzi).

DISKUSJA NA X PLENUM KC PZPR

(OMÓWIENIE)

HENRYK KOSTECKI

— członek KC, I sekretarz KW PZPR w Nowym Sączu

Partia przestaje być pasywna, odczuwa jak nigdy dotąd, prosi się jednak o pomoc. Ta odczuwająca się partia dyskuje Komitetowi Centralnemu twarde warunki, ale musimy im sprostać. Baza partyjna nie oczekuje od nas bezwzględnej poddania się każdej propozycji, ale — przetworzenia ich w zbiorową mądrość partii. Oczekuje — jasnego określenia priorytetów w dokumentach programowych IX Zjazdu.

W boju o przyszłość oblicza partia najmocniejszą akcentującą się kwestię demokratycznego wyłaniania władz partyjnych wszystkich szczebli, odrzucania metody negatywnej selekcji kadr przy obsadzaniu stanowisk kierowniczych w gospodarce i życiu społecznym, dostępu do szybkiej, pełnej, prawdziwej informacji.

Polonia potrzebuje rozwiązań wielu problemów. Trzeba żebyśmy mieli jasne koncepcje w każdej szczegółowej kwestii, ale da się to zrobić dopiero wtedy, kiedy nie będziemy

krakowac ich oddzielnie, a za podstawową w partii uznajemy jej funkcje polityczną, w tym m.in. scenariusz idący od dołu myśli i inicjatyw, wyłanianie wiarygodnych koncepcji szczegółowych i popieranie prawych ludzi. Myślę, że partia inspirująca społeczną kontrolę, usuwająca przeszkody w spełnianiu się samorządności wszystkich środowisk, sama będąca wzorem demokracji i dyscypliny jest największą potrzebą obecnej chwili.

Proponuję, by na barki IX Zjazdu nie nakładać zadań, które w tej chwili nie mogą być solidnie wykonane. Postawimy mu dwa zadania: niech wybierze najlepszy Komitet Centralny, na jaki stać naszą partię, niech da partii nowy Lipcowy Manifest zbierający nasze przemyslenia i nadzieje wykorzystywane w trakcie wielomiesięcznej debaty całego narodu. Im będzie on krótszy, sugestyniej, mądrzej, tym mocniej dotrze do serc i umysłów.

JERZY URBAŃSKI

— wiceprzewodniczący CKKP

Uzasadnione pretensje i żale osób odpowiedzialnych za zaistniały kryzys utrudniają aktywność partii w rozwiązywaniu praktycznych problemów dnia codziennego. Te niekorzystne zjawiska są niekiedy celowo podsypane przez określone siły w naszej partii jak i poza nią.

Jeśli nadal nie będzie stanowczego oporu przeciwko tym, którzy coraz śmielej prowadzą wewnętrzne rozgrywki, aby podsycać nieufność między bazą partijną a instancjami — dalsze rozbiście naszej partii i jej osłabienie będzie prostem nieszczęściem. Zaczyna się tworzyć coś w rodzaju odrębnego środowiska dyspozycyjnego w oparciu o tzw. strukturę podziemną. Nie widzę w tej chwili polityki dla partii z udziałem niektórych takich struktur.

Sprawa przynajmniej kryzysu i odpowiedzialności za niego wymaga przede wszystkim oceny Komitetu Centralnego, a nie CKKP, która z obecnymi uprawnieniami i w takim składzie osobowym nie jest po prostu władna do dokonania takiej oceny. Wbrew temu co się mówi komisje kontroli, zrobiły wiele w dziedzinie kierownictwa szeregów partyjnych. Od VI Plenum KC wydano z partii ponad 3,800 osób, z czego komisje kontroli łącznie z CKKP 760 osób, w tym 70 — z różnych kierowniczych stanowisk. Najwięcej, bo ponad 900 osób wydano za popełnione nadużycia i wykorzystanie stanowiska służbowego. Karami partyjnymi ukarano 1,483 osoby, w tym przez ko-

misje kontroli ponad 1000 osób. Przeprowadzono blisko 8 tys. rozmów ostrzegawczych, z tego z ponad 1980 osobami — w związku z podważaniem ideowej i organizacyjnej jedności partii.

Przeciwnik polityczny rzucił chytre hasło, iż wszyscy zajmujący kierownicze stanowiska to ludzie o nieczystych rękach. Dziś w wielu środowiskach aprobowana jest jedna kara partyjna: wydalic i przekazać sprawę organom ścigania. Czynimy przecież i to, ale tylko wówczas, gdy są ku temu powody.

W projekcie obecnego statutu są propozycje, aby zwiększyć uprawnienia KKP i ich samodzielność. Uważam, że takie uprawnienia są naprawdę niezbędne.

Nie dajmy wiary zarzutom o nieczystych rękach całej kadry partyjnej i administracyjnej. Kadra, będąca w tzw. nomenklaturze KC liczy ok. 4 tys. stanowisk, z tego partijnie ukarano niecałe 120 osób, tj. ok. 3 proc. W województwach te propozycje składają się podobnie. W trakcie badań NIK oczyszczono z zarzutów 1900 osób, w tym 550 zarzuty z kierowniczych stanowisk. Hasło popierania całej kadry jest politycznym celem określonych sił obliczonych na sparaliżowanie jej działalności. Przedczyszczenie ujawnienie pewnych spraw zarówno przez CKKP, wtedy kiedy są one jeszcze nie do końca wyjaśnione, jak i komunikacji Prokuratury Generalnej, czy NIK, czasem robią więcej szkody niż pożytku.

JERZY WIATR

— członek Prezydium Komisji Socjologii UW

Powinno w rozliczaniu odpowiedzialnych za kryzys w widocznym obciążeniu naszej działalności. Przykładem się do wielokrotnie tu wypowiedzianego poglądu, że sprawa ta wymaga energicznego, szybkiego i konsekwentnego zaistnienia przed IX Zjazdem. Czekam na ten bardziej skomplikowane rozliczenie koncepcji lat 70 i koncepcji lat wczesniejszych, które nie przewidywały mogłyby być na naszej działalności.

Tzw. struktury podziemne — to w moim przekonaniu zjawisko niesłychanie złożone i niejednoznaczne. Zrodziło się ono z rozczarowania i rozgoryczenia, ale przeważnie obecnie trudne miast i lata przyniosły nie tylko wyliczenia z kryzysu, lecz także stworzenie takich nowych rozwiązań, które przywrócić pełny sens i autentyczność socjalistycznym wartościom naszego ustroju i naszej polityki. Młodość i idący z nią w parze nieznaczny brak doświadczeń dyskutują o polaczu z rozgoryczeniem oddolnego poglądy niesłusznie, czasem naiwne, niekiedy szkodliwe. Trzeba z tymi poglądami podejmować dyskusje, ale nie z zewnątrz, lecz w kontakcie z tym ruchem. Równocześnie trzeba oczywiście przeciwdziałać się nadawaniu temu ruchowi takich form działalności, które są niezgodne z zasadami statutowymi partii.

ALBIN SZYSZKA

— przewodniczący Komisji Porozumiewawczej Branżowych Związków zawodowych

Nie zamierzam zabierać głosu na dzisiejszym posiedzeniu KC. W związku z tym, iż dwóch dyskusyjantów podniosło kwestię konfliktu w Ostrowie Świętokrzyskim, a jak sądzi członkowie KC nie znają po prostu sprawy, uważam za swój obowiązek wobec Komitetu sprawę tę przedstawić.

Jest to sprawa trzech robotników, kierowników autobusów z Ostrowa Świętokrzyskiego, członków Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej. Ci trzej ludzie od miesiąca walczą o powrót do pracy, której zostali pozbawieni, przy czym pozbawieni tak, że nie mogą być zatrudnieni w innym przedsiębiorstwie komunikacji. Dlatego tak się stało? Wykonywali oni uchwałę Biura Politycznego KC i wezwania swojego związku zawodowego, zony w dniu 27 kwietnia pracodawca KC zaproponował przyjęcie wniosku J. Brycha, aby pod rozstrzygnięcia sprawy Komitet Centralny został o tym poinformowany na piśmie.

STANISŁAW MIŚKIEWICZ

— członek KC, sekretarz KW PZPR w Szczecinie

IX Plenum naszej partii zostało w pamięci niektórych organizacji i plenum nie spełniających nadziei wzięciu na to, że nie podjęto stowarych decyzji kadrowych. Na tym plenum „wciśnięty został stoper” i od tego dnia liczony jest czas do IX Zjazdu. A zostało nam tego czasu 75 dni. Zostaje jeszcze jedna najważniejsza rzecz: program społeczno-gospodarczy rozwoju kraju na najbliższe lata. Zwracam się z wnios-

ciach. Po zakończeniu badań w tej sprawie zostanie podjęta decyzja i zakomunikowana KC.

Z koleż brał głos I sekretarz KW w Kielcach Witold Gadomski, który stwierdził m. in., iż sytuacja polega na tym, że załoga jest podzielona tak jak w okresie strajku. Sprawa ma charakter polityczny, bowiem chodzi tutaj o danie nauki tym, którzy nie uczestniczyli w strajku ostrzegawczym, nie podporządkowali się woli organizatorów strajku.

Następnie brał głos wicepremier Mieczysław Rakowski, który powiedział m. in., iż w momencie, kiedy dowiedział się, że robotnicy wprawdzie nie zostali usunięci ale zawieszony w pracy i nie mogą jej podjąć wysłał teledziwo L. Wałęsę i A. Szyzki. Chodziło, aby zarówno krajowa komisja, jak i związki zawodowe wysłały swoich negocjatorów. Czynnie wszystko — stwierdził — aby obronił tych robotników. I od początku to robię i oni dobrze o tym wiedzą. Był dwa razy u mnie w tych sprawach.

Podsumowując wyrażam tych opinii i wyrażam Stanisław Kania zwrócić uwagę, iż sprawa jest tylko pozornie indywidualna. Dotyczy ona wielkiego problemu i nie dziwnego, że tak o tym tu dyskutowano, z takim napięciem. I sekretarz KC PZPR — Janusz Brych, który badał sprawę na miejscu wyjechał m. in. do pracowników nie zostali z zakładu zwolnieni, a zawieszony w czynności

że w najbliższych latach powinna wzrosnąć liczba stołówek szkolnych i pracowniczych. Takie sformułowanie nie budzi zaufania — nie wynika z niego żadna gwarancja popierania. Zwracam się do zarządu, aby przysłał punkty z załącznikami swego gwarancyjne. Wówczas dokumenty te będą miały wartość programową i mobilizującą członków partii i bezpartyjnych.

EUGENIUSZ STAWIŃSKI

— członek prezydium CKR, działacz społeczny z Warszawy

Niepokod mnie obecna sytuacja gospodarcza. Utrzymują się z prawie nie słabnącą siłą nastroje nieufności uczucia wewnętrznej bunt, agresywnych postaw, co w sumie utrudnia, a niekiedy uniemożliwia wiele nawet rozsądnym ludziom obiektywną analizę i zrozumienie powagi w sytuacji, w jakiej znajduje się nasz kraj.

Uważam, że rząd jest zobowiązany do przedstawienia estemu społeczeństwu programu wskazującego kierunki wychodzenia z marazmu gospodarczego. Rząd w możliwie najkrótszym czasie powinien opracować na okres np. 3 lat kompleksowy program synchronizacji i stabilizacji gospodarki narodowej. Moim zdaniem, taki program po-

WŁADYSŁAW KRUK

— zastępca członka Biura Politycznego KC, I sekretarz KW PZPR w Lublinie

Już w czasie dotychczasowych konsultacji tych programowych dokumentów, które dyskutujemy, wnieśliśmy wiele uzupełnień. Z satysfakcją znajdując uzgodnienie partii w kolejnych tych dokumentach większość swoich wniosków i propozycji. Nie oznacza to, że projekty są doskonałe; będą budzić wiele uwag, stanowić przedmiot partyjnych sporów i dyskusji. Stanowią one jednak wypracowany materiał, aby w okresie do IX Zjazdu skonstruować jasny i klarowny program partii.

Sedno sprawy tkwi w ocenie, że tempo socjalistycznej odnowy jest zbyt wolne, że popełniliśmy w tym czasie znaczne błędy i chyba nikt nie oczekuje, że można w tak złożonym procesie uniknąć błędów. Rzecz w tym, abyśmy potrafili się do nich otwarcie przynajmniej, przede wszystkim wyciągać z nich wnioski i konsekwencje, abyśmy nie koncentrowali uwagi głównie czy tylko na skutkach, a przede wszystkim na przyczynach. Wszystko co czynimy przez całe społeczeństwo, a szczególnie przez naszą partię, żywe i partyjne reakcje, zarówno na błędy, jak też na to wszystko, co możemy w bilansie procesu odnowy zapisać po stronie pozytywnej pozwalają na wprowadzenie wniosków, że partia stała się nową w społeczeństwie, z którą związane są podstawowe zadanie na wyjście z kryzysowej sytuacji. Takie pojmowanie roli partii i oczekiwań z nią związanych jest wynikiem uwzględnienia siły świadomości Polaków socjalizm, a szczególnie systemu socjalistycznego. Płyną stąd jednak określone zobowiązania dla partii, a przede wszystkim dla jej Komitetu Centralnego. Chociaż odbierane częstokroć jako

HENRYK BIENIASZEWSKI

— zastępca członka KC, członek CKKP, brygadzieta w Zakładach chemicznych „Chemitex” Elana w Toruniu

Zostałem zobowiązany przez komitet zakładowy mojej organizacji do przedstawienia treści uchwały na dzisiejszym plenum KC. Uchwalała ta dotyczy spraw poruszonych na dzisiejszym plenarnym posiedzeniu. Należy na X Plenum poinformować partię o dotychczasowych wynikach postępowania, w tym o tym, jak partijny w stosunku do, bądź członków kierownictwa partii i państwa oraz dokonanej oceny politycznego KC i CKKP.

Należy rozszerzyć skład Biura Politycznego o członków KC reprezentujących wielkopromysłowe organizacje partyjne. Domagamy się wprowadzenia w tymczasowym regulaminie wyborów władz delegatów PZPR zmian zapewniających w pełni demokratyczne wybory.

Zasady wyborów najwyższych władz partyjnych należy zostawić do dyspozycji Zjazdu. Kandydatury do władz najwyższych winny być znane odpowiednio wcześniej przed wyborami celem umożliwienia konsultacji.

TADEUSZ HALADAJ

— zastępca członka KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnobrzegu

Aby hasło odnowy nie brzmiało niezdecydowanie i aby wyznaczyć priorytety na czas np. roku, półtora, należałoby wyodrębnić świadomie część zadań zawartych w ramach „założeń”. Podstawowe działania to: kształtowanie równowagi rynkowej bez uszczerbku dla najniższej upożytecznej części społeczeństwa, przywrócić zaopatrzenia w żywność i artykuły pierwszej potrzeby; rozwinąć działania na rzecz wzrostu produkcji rolnej i uamocnienia całej gospodarki żywnościowej; oczyszczenie partii z ludzi, którzy sprzeniewierzyli się, bądź sprzeniewierzać się jej ideowo-moralnym zasadom i obecnym podstawowym zamierzeniom; demokratyzacja życia wewnątrzpartyjnego, określenie i wdrożenie nowych zasad kierowniczej roli partii; demokratyzacja życia w kraju — zagwarantowanie właściwej funkcji radom narodowym, związkom zawodowym i różnego rodzaju samorządom; przygotowanie ważkich aktów prawnych i uamocnienie zasad jaw-

TADEUSZ STASIAK

— zastępca członka KC, I sekretarz KW PZPR w Sieradzu

Zawsze wywoływał będą nieufność do władzy działania rozmiłujące się w praktyce z zapowiadany mi usprawnieniami w rolnictwie. Rolnicy mają głębokie poczucie wartości własnej pracy, pragną wyeliminować te mechanizmy, które przeszkadzają wykonywaniu ich zawodu. W milionowym okresie wszelkie zamierzenia rozmiłują się dość często z praktyką życia, rodziły nieufność i podejrzliwość. Na tym tle zrodziła się obecna postawa rolników nacechowana w dalszym ciągu brakiem zaufania do wielu poczynań ostatniego okresu. Taką postawę, chociaż na pewno w różnym stopniu, reprezentują także rolnicy należący do partii. Obciążeni są oni często od-

kreśloną wartością, która musi być właściwie wykorzystana w działaniu. Jest to podstawowy warunek zwiększenia siły i oddziaływania partii w szczególności w środowisku wiejskim. Praca organizacji partyjnych musi objąć wszystkie sfery życia społecznego. Dotyczy to zarówno działalności produkcyjnej jak i wypracowania nowego stylu pracy z samorządem wiejskim.

Obecnie obserwuje się dwa nurty. Jeden chodzi o rozwój mechanizacji na wsi. Jeden opowiada się za wyposażeniem gospodarstw indywidualnych w maszyny rolnicze, drugi — za zagwarantowaniem sprawnych terminowych usług mechanicznych dla tych gospodarstw. Powinnyśmy określić wyraźny stosunek do obydwu tych kierunków. Jednak dotychczas podejmowane działania nie zawsze przynoszą określone rezultaty. Potrzebne jest wykorzystanie wszystkich rezerw w przemyśle do uruchomienia produkcji narzędzi rolniczych. Wąską sprawą jest także rozwój oświaty rolniczej.

Cały wysiłek ideowo-wychowawczy działalności partii musi być skierowany na świadomość społeczną, na odbudowę autorytetu partii, na udowodnienie autentyczności poczynań zgodnych z interesem społeczeństwa wiejskiego. W woj. sieradzkim podjęta została problematyka zawarta w wytycznym Biura Politycznego i Prezydium NK ZSL. Spotkają się one z szerokim poparciem ludności wiejskiej. Ale nadal istnieją wątpliwo-

wymuszone nasze spotkania z załogami zakładów pracy po IX Plenum KC nie należy zmniejszyć, ba! — nieufność, pozwalając sobie sprzeciwować podstawowe wartości, niosące przesłanki przywracania zaufania. Pozostają nim w moim przekonaniu dawno już w uchwałach sformułowane potrzeby: po pierwsze — przekonania partii konkretnymi decyzjami o naszej niezłomnej woli dokonania procesu rozliczeń, po drugie — zdecydowanej reformy niezbędnej i szybkiej zmiany naszego partyjnego systemu informacji jako brzożo praktycznego wyrazu jawności i demokracji w życiu partii; po trzecie — rozważnego, ale znaczącego skrytykowanie decyzji wynikających z woli partii, ze społecznego rozumienia sprawiedliwości.

W uchwałach i publikacjach dawaliśmy niejednokrotnie wyraz stosunków naszej partii do najważniejszych problemów polityki zagranicznej, a zwłaszcza kwestii braterskiej współpracy i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami socjalistycznymi. Nie sposób nie dostrzec, że nagromadziło się w różnych środowiskach dużo nieporozumień co do funkcjonowania podstawowych zasad proletariackiego internacjonalizmu. Ożywiają niestety tu i ówdzie antyradzieckie nastroje, plotki, czy nielegalne publikacje i zarzowno w propagandzie, jak i działaniu każdej organizacji partyjnej powinniśmy się temu zdecydowanie przeciwdziałać, przyjmując oczywiście zasadę, że milczenie nie może być wyjściem. To że mamy przyjaźni i możemy na nich liczyć, że ich pomoc nie będzie dla nas żadną przeszkodą, musi być częścią politycznej świadomości społeczeństwa, a wśród kryteriów partyjności znajdować się powinna także na poczesnym miejscu.

W czasie dzisiejszego plenum w „Elanie” egzekutywa komitetu zakładowego pełni dyżur partyjny, który ma za zadanie bieżące śledzenie i analizowanie obrad. Chcielibyśmy również poinformować, że w jednym z najbliższych toruńskich zakładów pracy trwa spotkanie partii z przedstawicielami władz partyjnych i państwa, w związku z tym przy podjęciu wszelkich decyzji powinniśmy mieć świadomość, że czekają na nie szerokie rzesze partyjne.

W związku z różnymi informacjami zagranicznych agencji prasowych i na delegatów towarzyszy do oceny naszej sytuacji społeczno-politycznej. Dlatego podnoszone są głosy, by X Plenum KC potwierdziło zdolność naszej partii do samodzielnego rozwiązania naszych wewnętrznych problemów. Poruszana jest również kwestia określenia sił antysocjalistycznych działających w naszym kraju. Towarzysze uważają, że siłami tymi są ugrupowania wrogie naszemu ustrojowi, jak KPN itp. Ale są

to też ludzie, którzy sprzeniewierzyli się naszej partii i narodowi na ekspanowanych stanowiskach i z których my, jako partia, do końca nie oczyszciliśmy się. Możemy przeprowadzić pełną demokratyzację życia społecznego i politycznego, a co będzie z gospodarką narodową? Jeśli chodzi o reformę, to w zasadzie nie czuje się żadnych działań. Myślę, że hamulcami są tu tzw. ogłupiała pośrednie administracji gospodarczej.

W ustawie IX Plenum jest stwierdzenie, że należy przeprowadzić rozmowy partyjne. Kto będzie przeprowadzał rozmowy partyjne z władzami centralnymi naszej partii, z sąż również niższych szczebli? Myślę, że osobie, że najlepszą rozmową jest spotkanie kierownictwa partii z podstawowymi organizacjami partyjnymi, tak jak spotkanie towarzysza Kani w stożcu.

Do dyskusji na X Plenum KC PZPR w protokole złożono jeszcze około 20 głosów, które publikują gazety partyjne.

mać i wypaścić. Aby nie doszło do ich powtórzenia — podkreśliła m. in. Janina Kwapińska z Piotrkowa Trybunalskiego — należy, będącym pomnym doświadczeń z lat utrwalania władzy ludowej w naszym kraju, uważać na tych, którzy próbują się wśliznąć do partii, żyć na jej koszt, a w chwilach trudnych znaleźć się zawsze w pierwszych szeregach szkalujących ją. Władza ludowa — powiedziała — kosztowała drogą, oblać ona została morzem krwi, wyrzeczeniami, tym bardziej należy o nią dbać. Wiązały się z tym stwierdzenia o potrzebie czujności partii wobec pleniącego się, często niewidocznego zła.

Na zakończenie spotkania głos brał I sekretarz KC PZPR podkreślając, iż jego przebieg świadczy przede wszystkim o tym, iż myśli wszystkich kierują się dziś ku przyszłości, związane są z zapewnieniem szybkiego wyjścia z obecnego kryzysu i pomyślności dla kraju.

I sekretarz KC PZPR wyraził wielkie zadowolenie z możliwości bezpośredniego spotkania się z weteranami i porozumiewania z nimi Komitetowi Centralnemu partii, Biu ru Politycznemu — zaakcentował — bardzo zależy na waszym codziennym uczestnictwie w życiu partii; w tym bowiem również tkwi źródło jej siły. St. Kania wyraził nadzieję, że jeszcze przed IX Zjazdem PZPR dojdzie do kolejnego spotkania z weteranami, na którym, może już nie w świątecznym i-majowym nastroju, lecz bardziej na rozboczo będzie można skorzystać z ich wielkiego doświadczenia z ich rad. Uczestników spotkania I sekretarz KC zaprosił na I-majową akademię, do pochodu, który — choć inny — będzie jak zawsze robotniczy, będzie oddaniem części ludziom pracy. Klasie robotniczej, podkreśli ścisła z nią więź. (PAP)

ci związane z praktyczną możliwością ich realizacji. Aby te wątpliwości wyeliminować w założeniach programowych lub odpowiednim dokumencie rządowym, powinno się — moim zdaniem — określić stosunek do realizacji niektórych zamierzeń, szczególnie do tych, które odnoszą się do intensyfikowania produkcji rolniczej.

Samorząd rolnicy wspierany działaniem partii podejmuje najistotniejsze problemy swoich środowisk. Działalność jednak w warunkach pogłębiającego się braku podstawowych środków produkcji; podejmując problemy trudne, często niepopuluarne, niemożliwe do załatwienia bezkonfliktowo. Samorząd systematycznie staje się współgospodarzem swojego środowiska, pragnie współuczestniczyć w podejmowaniu lokalnych decyzji. Kształtuje się platforma współpracy z innymi organami samorządu rolniczego.

Podpisane porozumienie w Bydgoszczy zrodziło nową sytuację, która rozwija i będzie rozwijać ogień NSZZ Rolników Indywidualnych. Trzeba uwzględnić ten fakt i traktować go jako nową, rodzącą się siłę społeczną w rolnictwie, poszukiwać form współdziałania z istniejącymi ogniwami samorządu wiejskiego. Potrzeba staje się przyjęcie dotychczasowej roli i prawnych funkcji i miejsca samorządu rolniczego w ustawach o samorządzie i związkach zawodowych. (PAP)

JANUSZ PROKOPIAK

— członek KC

Zamiast zastanawiać się nad tym, czy partia ma spełniać kierowniczą czy przewodnią rolę w państwie, należy podjąć pilne prace nad konkretnym programem. Jeżeli takiemu programowi nadal nie będzie, kryzys w partii będzie się pogłębiał, będziemy nadal tracić resztki autorytetu, nie ruszymy z miejsca spraw odzyskiwania zaufania i żadne dyskusje, ani statutowe ustalenia o przewodniej roli partii tu nie pomogą.

Po powstaniu w roku 1975 woj. bydgoskiego, prawie wszystkie parametry charakterystyzujące szeroko rozumianą infrastrukturę socjalną, kwalifikowały nasz region na 49 miejscu w kraju. Brakowało szkół, przedszkoli, żłobków, obiektów handlowych i usługowych w rozmiarach gdzie indziej nie spotykamy. Dlatego znane wydarzenia czerwca 1976 r. były tak ostre. Jedną z głównych przyczyn była trudna sytuacja ludzi tego regionu. Dzięki wielkiemu wysiłkowi ludzi pracy, w ciągu 5 lat zwiększono o prawie 50 proc. budownictwo miesz-

JÓZEF BLAJET

— członek KC, ślusarz maszynowy, mistrz produkcji w Kombinacie Maszyn Przemysłu Materiałów Budowlanych „Zrebn-Makrum” w Bydgoszczy

Po IX Plenum odbyłem szereg spotkań w różnych środowiskach. Uczestnicy ich bardzo pozytywnie wyrażali się o wprowadzeniu tajemnicy wyborów i nieograniczeniu liczby kandydatów. Mocno krytykowaną jest natomiast możliwość wyboru do władz delegatów towarzyszy nie posiadających mandatów na konferencje. W środowiskach, z którymi się spotykałem jest bardzo duży nacisk, aby ci, którzy w przeszłości zajmowali wysokie stanowiska partyjne, a obecnie ich już nie zajmują, zrezygnowali na dzisiejszym plenum z funkcji członków KC. Mówiono również o rezygnacji z innych funkcji — m. in. w Sejmie.

W związku z różnymi informacjami zagranicznych agencji prasowych i na delegatów towarzyszy do oceny naszej sytuacji społeczno-politycznej. Dlatego podnoszone są głosy, by X Plenum KC potwierdziło zdolność naszej partii do samodzielnego rozwiązania naszych wewnętrznych problemów. Poruszana jest również kwestia określenia sił antysocjalistycznych działających w naszym kraju. Towarzysze uważają, że siłami tymi są ugrupowania wrogie naszemu ustrojowi, jak KPN itp. Ale są

Spotkanie weteranów

(Dokończenie ze str. 1)

czas zdecydowanego, konsekwentnego odrzucenia wielu złych praktyk w życiu społecznym, politycznym, gospodarczym. Jest to czas weryfikacji programu partii, przywracania leninowskich norm życia partyjnego, czas sprawdzianu postaw. Klimat Majowego Święta skłania nas jednocześnie do głębszej refleksji nad tym, co należy nielegnować z dziedzictwa przeszłości, kultywować i wzbogacać.

Następnie rozpoczęła się szczerą, prostą, bezpośrednią, partyjną rozmowa. Treści zawarte w wystąpieniach weteranów, zastrzonych działaczy stały się cennym, jak gdyby przedmowa przed dyskusją na X Plenum KC. Można i należy je potraktować jako szczególnie wartościową formę zainicjowania powściągniętej, i ogólnonarodowej debaty nad założeniami programowymi na IX Nadzwyczajnym Zjazd PZPR nad najważniejszymi sorawami partii i całego kraju.

W spotkaniu uczestniczyli członkowie Biura Politycznego i Sekretariatu KC PZPR: Kazimierz Barcikowski, Henryk Jabłoński, Mieczysław Jagielski, Wojciech Jaruzelski, Stefan Olszowski, Zygmunt Wróński, Roman Ney, Jerzy Waszczyk, Zdzisław Kurowski, Stanisław Gabrielski. Obecni byli kierownicy wydziałów KC PZPR.

Przeplatały się w toku spotkania sprawy odległej i bliższej przeszłości, trudne problemy dnia dzisiejszego, osobiste refleksje weteranów z lat walki i pracy, łowa o tym czego partia — pomna wielu, często bolesnych, dramatycznych doświadczeń — musi się wystrzeżać i ku czemuż zdążyć.

Mówcy wskazywali, że słuszne oburzenie klasy robotniczej nie było atakiem wymierzonym na Polskę, na socjalizm, na partię, lecz wyrazem oburzenia wobec defor-

WAZNE TELEFONY

Table of important phone numbers including Centrala Informacyjna PKO, Informacja o usługach, Dworzec Centralny, Dworzec Północny, Komenda Wojewódzka MO, Pogotowie ciepłownicze, Pogotowie drogowo: „Polmozyt”, Pogotowie energetyczne, Rejon Łódź-Południe, Rejon Pabianice, Rejon Zgierz, Rejon oświetlenia ulic, Pogotowie gazowe, Pogotowie MO, Pogotowie Ratunkowe, Pomoc drogową PZMOT, Straż Pożarna.

TELEFON ZAUFANIA

czynny w godz. 15-7 rano

WIELKI

2.5. - godz. 19 „Straszny dwór”

JARACZA

3.5. - godz. 11, 14 „Krasnoludki, krasnoludki”

MAŁA SCENA

3.5. - godz. 19.30 - „Pamiętli Soplecy”

7.15

3.5. - godz. 15.30 „Jednak kabaret”

NOWY

2.5. - godz. 19.16 „Uroczysty bankiet w zakładzie pogrzebowym”

MAŁA SALA

2.5. - godz. 20 „Umrzęd ze śmiechu”

POWSECHNY

2.5. - godz. 19 „Księżniczka czardasza”

ARLEKIN

2.5. - godz. 19 „Koguty”

PINKO

2.5. - godz. 12 „Zeko, Zrłko i Janje”

KLUB „TEST”

2.5. - godz. 19 - Superdyskoteka z udziałem zespołu „She and They”

MUZEJA

HISTORIA RUCHU REWOLUCYJNEGO (Gdańska 13)

2.5. - godz. 11-16

2.5. - godz. 9-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

2.5. - godz. 10-16

W Łodzi i województwie miejskim łódzkim

WOLNOŚĆ - nieczynne

2.1.3.5. - j.w.

WISLA - „Parszywa dwunastka” USA od lat 18 godz. 10 13 16 19

ZACHĘTA „Coma” USA od lat 17, 15, 13, 10, 12, 15, 18, 17, 15, 13, 10

2.5. - j.w.

3.5. - Bajki: „Reksio sadownik” godz. 12.15, 13.15, „Coma” godz. 10, 15, 17.15, 19.30

STUDIO - „Młynarczyk i kotka” NRD b.o. godz. 16; „Idź do mamy, tata pracuje!” fr. od lat 18 godz. 17.45; DKF - godz. 20 seans zamknięty

2.5. - j.w.

3.5. - Bajki: „Calineczka” - godz. 16.15; „Młynarczyk i kotka” godz. 17.15; „Idź do mamy, tata pracuje!” godz. 19

STYLÓWY - Mistrzowie kina światowego - J. Schlesinger - „Maratonczyk” USA od lat 18 godz. 18; Kino Filmów Polskich - „Motyw wesela na ekranie” - „Kontrakt” pol. od lat 15, godz. 17.30; Kino Filmów Polskich - „Robotnicze sprawy” - „Pejzaż horyzontalny” pol. od lat 12, godz. 19.30

2.5. - Mistrzowie kina światowego - „Maratonczyk” godz. 15; Kino Filmów Polskich - „Motyw wesela na ekranie”; „Kontrakt” godz. 17.30; Kino Filmów Polskich - „Robotnicze sprawy” - „Próba ognia i wody” pol. od lat 15, godz. 19.30

3.5. - Mistrzowie kina światowego - „Maratonczyk” godz. 15; Kino Filmów Polskich - „Motyw wesela na ekranie”; „Kontrakt” godz. 17.30; Kino Filmów Polskich - „Robotnicze sprawy” - „Próba ognia i wody” pol. od lat 15, godz. 19.30

2.5. - „Ordynat Michorowski” pol. od lat 12 godz. 16; „Pierwszy dzień wolności” pol. od lat 19, godz. 19

3.5. - j.w.

GDYNIA - Kino non-stop - od godz. 10; „Lawina”, USA od lat 15

2.5. - j.w.

3.5. - Kino non-stop od godz. 10; „Gwiezdne wojny”, USA od lat 12

HALKA - „Piraci XX wieku” radz. b.o. godz. 14.30; „Zamach stanu” pol. od lat 15, godz. 16.30, 19

2.5. - j.w.

3.5. - Bajki: „Trzy pingwiny” godz. 13.30, dalej jak wyżej

MELODIA GWARNA - limericki namietności” j.p. od lat 18 + dodatek „Postanie”, godz. 10, 12.15, 14.30, 16.45, 19

2.5. - „Imperium namietności” godz. 10, 12, 14, 19; Filmy krótkometrażowe: „Komisja Edukacji Narodowej” - Stanisław Staszko; „Jeden dzień króla Stasia” - Sejm Czerwony” godz. 16, 17.30

3.5. - Bajki: „Kaśka i Baśka w dyskotekę” godz. 10, 11; „Imperium namietności” godz. 12, 14, 19; Filmy krótkometrażowe: „Komisja Edukacji Narodowej” - Stanisław Staszko; „Jeden dzień króla Stasia” - Sejm Czerwony” godz. 16, 17.30

MUZA - „Dick i Jane” USA od lat 15, godz. 16; Przyjmy uczyć” fr. od lat 18, godz. 16

2.5. - „Dick i Jane” godz. 15.30; „Przyjmy uczyć” godz. 17.30, 19.30

3.5. - Bajki: „Świąteczne przygody skrzydła” godz. 14.30; dalej jak wyżej

1. MŁODA GWARNA - tropie Sokola” NRD b.o. godz. 15; „Joe Valachi” wł.-fr. od lat 18, godz. 17, 19.15

2.5. - j.w.

3.5. - Bajki: „Pies kot i zagroda” godz. 14; dalej jak wyżej

PKÓJKI - Tajemnica sztyru Marabuta” pol. b.o. godz. 15.45; „Omen”, ang. od lat 18, godz. 17.15, 19.30

2.5. - j.w.

3.5. - Bajki: „Smok” godz. 14.45; dalej jak wyżej

ROMA - „Bitwa o Midway” USA od lat 12, godz. 10, 14.30, 17, 19.30; „Wielka podróż Bolka i Lolka”, pol. b.o. godz. 12.30

2.5. - j.w.

3.5. - Bajki: „Reksio i jamnik” godz. 10, 11; „Wielka podróż Bolka i Lolka” godz. 12.30; „Bitwa o Midway” godz. 14.30, 17, 19.30

STOR - „Śnieżyczka i różyczka” NRD b.o. godz. 16; „O jeden most za daleko”, ang. od lat 15, godz. 17.30

2.5. - j.w.

3.5. - Bajki: „Wędrujący miś” godz. 15; dalej jak wyżej

SWIT - „Głina czy tajdak” - fr. od lat 18, godz. 10, 15, 17, 19

2.5. - j.w.

ziemskiej”, USA od lat 18 godz. 17, 19

2.5. - j.w.

3.5. - Bajki: „Zakład zamiek” godz. 14; dalej jak wyżej

REKORD - „Jesienne dzwony”, radz. b.o. godz. 15; „Obcy - 8 pasażer „Nostromo” - ang. od lat 13, godz. 16.30, 18.45; Złoty - King Kong” USA od lat 12, godz. 14.30, 17; „Brzezina”, pol. od lat 15, godz. 19.30

3.5. - Bajki: „Ballada o kapryśnej królowie” - godz. 13.30; dalej jak wyżej

SOJUSZ - „Manhattan”, USA od lat 18 - godz. 17

2.5. - Bajki: „Motyl” - Bolek i Lolek” godz. 15.15; „Manhattan” godz. 17

3.5. - j.w.

POLESIE - „Szatan z VII klasy”, pol. b.o. godz. 16.30; „Sędzia Fayard zwany szeryfem”, godz. 19.30

2.5. - j.w.

3.5. - Bajki: „Poedynek w bieżni” godz. 14; „Szatan z VII klasy” godz. 15; „Sędzia Fayard zwany szeryfem” godz. 17.15, 19.30

APTEKI

Al. Mickiewicza 20, Piotrkowska 37, Dąbrowskiego 89, Niecierńska 15, Olimpijska 7a, Lutomska 146

Główno - Łowicka 38, Konstantynów - Sadowa 10, Ozorków - Armii Czerwonej 47, Pabianice - Armii Czerwonej 17, Zgierz - Dąbrowskiego 10, Aleksandrów - Kościuszki 4.

DZURZY SZPITALI

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Neurochirurgia - Szpital im. Kopernika (Pabianicka 62); Laingologia - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Okulistyka - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14)

Chirurgia i laryngologia dziecięca - Szpital im. Korczaka (Armii Czerwonej 15)

Chirurgia szczeniok-twarzowa - Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22)

Toksykologia - Instytut Medycyny Pracy (Teresy 8)

Wenerologia - Przychodnia Dermatologiczna (Zakątna 44) - cała doba, oprócz niedziel i świąt

APTEKI

w wolne dni od pracy (soboty) od godz. 8-21 dyskurja niżej podane apteki: Mickiewicza 20, Dąbrowskiego 89, Lutomska 146 po godzinie 21 pracują apteki jak zaznaczono

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Pasteura (Wigury 18); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22), dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35), dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Pasteura (Wigury 18); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22), dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia i laryngologia dziecięca - Instytut Pediatry (Sportna 35/60)

Chirurgia szczeniok-twarzowa - Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35)

Toksykologia - Instytut Medycyny Pracy (Teresy 8)

Wenerologia - Przychodnia Dermatologiczna (Zakątna 44) - cała doba oprócz niedziel i świąt

APTEKI

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Chirurgia ogólna - Bałuty - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); codziennie Szpital im. Barlickiego (Kopcińskiego 22) dla przychodni rejonowej nr 7; Szpital im. Skłodowskiej-Curie (Zgierz, Parczewska 35) dla przychodni rejonowej nr nr 1, 2, 3; Szpital im. Marchlewskiego (Zgierz, Dubois 17); Zgierz, Ozorków, Aleksandrów, Parczew Górny - Szpital im. Jonschera (Millonowa 14); Polesie - Szpital im. Piłgowa (Wólczńska 195); Śródmieście - Szpital im. Biegańskiego (Kniaziwicz 1/5); Widzew - Szpital im. Sonenberga (Pieniny 30)

Dziś, Jutro i Pojutrze @ Radio

PIĄTEK, 1 MAJA PROGRAM I

9.00 Wiad. 9.05 „Jutro jest nasze” - polskie wiersze rewolucyjne. 9.35 Tańce polskie. 9.50 Sygnały pierwszobojowe. 12.05 Wiad. 12.10 Portret z pamięci - Stanisław Dubois - rep. J. Jankowskiej. 12.50 Majowe Studio „Gama”. 14.00 Początki pierwszobojowego święta. 14.30 D.C. Majowe Studio „Gama”. 15.20 „Przechadzki majowe” - montaż poetycki. 16.40 „Małowanki polskie” - recital Ireney Santor. 16.50 Wiad. 17.05 Teatr PR: „Wzgórze 35” - słuch J. Lutowskiego. 17.05 „Opus 81” - piosenki naszych lat. 17.30 „Robotnicze pokolenie”. 18.00 „Warszawski Koncert” - graja warszawskie orkiestry radiowe. 18.40 Muzyka inspirowana folklorem. 19.00 Dziennik wieczorny. 19.15 Przy muzyce o sporcie. 20.00 Koncert

Wybraliśmy orientację na polityczną drogę rozwiązania kryzysu

Przemówienie końcowe S. Koni na X Plenum KC PZPR

Nasze obrady dobiegły końca. Jak podkreślano w dyskusji, spotkały się one z zainteresowaniem w całej partii, w szerokich kręgach społeczeństwa. Wychodzimy z tych obrad nie mniej zmęczeni niż z innych, ale z większym poczuciem satysfakcji. Rozpatrzyliśmy projekty dokumentów zjazdowych: założeń programowych i zmian w statucie. Trzeba będzie te dokumenty jeszcze uzupełniać i uściślać. Projekty te powinny być szybko poddane pod dyskusję. Z tym zwlekać nam nie wolno, bo ustalone terminy są krótkie. Pilną sprawą jest także przygotowywanie innych dokumentów zjazdowych, szczególnie tych, które wiążą się z koncepcją planu opanowania głębokiego i dotkliwego kryzysu ekonomicznego. Proponujemy też opracowanie projektu dokumentu o 100-leciu rewolucyjnego ruchu robotniczego, dokumentu, który pragniemy przedłożyć Zjazdowi.

Sadzę wreszcie w oparciu o liczne opinie, z którymi m. in. spotkałem się w Stożcu im. Lenina w Gdańsku, propozycje takie jak te, które z tej trybuny, że słuszne byłoby aby zbliżający się zjazd uchwalił deklarację ideową, manifest partii. Partia idzie na zjazd z wielkimi nadziejami, w przekonaniu, że przyniesie on realistyczny program, że wybierze i wyposaży centralne władze partii w wysoki autorytet moralny, że umocni przewodnią rolę partii w społeczeństwie.

Wszystko to wyznacza treść kampanii przedzjazdowej. Działające posiedzenie uruchamia zjazdowy zegar. Mamy do otwarcia obrad 75 dni. Każdy ten dzień musi być precyzyjnie zaplanowany, i tu u nas w Komitecie Centralnym, w jego wszystkich ogniskach roboczych, w instancjach i w organizacjach partyjnych. Na zjazd chcemy wyjść z dobrym programem, i z pełną partią. W czasie dzisiejszych obrad z trudem nadmieniamy różne kwestie składające się na jedność naszej partii. Jedność ideową budowaną w oparciu o zasady marksizmu-leninizmu, opartą o socjalistyczne cele naszej partii i leninowskie zasady. Dziś gdy podzielony jest ruch zawodowy ma to szczególne znaczenie. Owe podziały, jak świadczy o tym przykład, odnoszą się nie tylko do kwestii organizacyjnych, ale i politycznych. Dlatego właśnie partia powinna być tym głównym spoiwem.

Podkreślamy, że wybraliśmy orientację na polityczną drogę rozwiązania kryzysu. Oparliśmy nasze plany i zamiary w tej dziedzinie na własnych siłach. Potwierdzamy to raz jeszcze. Nie zapominamy jednak, że będzie to możliwe i stanie się realne wtedy i tylko wtedy, kiedy funkcjonować będzie w kraju pełna partia. Jeśli tego zabraknie, będą to plany pisane palcem na wodzie. Umacnianie partii, jej jedności ma więc wymiar narodowy.

Nasze plenum było okazją do wymiany poglądów w sprawie tzw. ruchu oddolnego w partii. W dyskusji stwierdzano, że nie powinniśmy niezego, czynić co zaostrzyłoby sytuację i tworzyło napięcia w organizacjach partyjnych. I nam w Komitecie Centralnym bardzo na tym zależy. W sprawach, które niepokoją jednak jednak rezygnować z prawa głosu wynikającego z tego, że jesteśmy i członkami partii i członkami jej kierownictwa.

Wielu z towarzyszy podkreślało, że ten ruch zrodziło niezadowolone i z tego co doprowadziło do konfliktów, i z tego co się w Polsce stało po wielkich konfliktach i z krytycyzmu wobec pracy instancji partyjnych, zwłaszcza Komitetu Centralnego.

Na spotkaniach dochodziło do pasjonujących dyskusji pobudzających myślenie i działania organizacji partyjnych. I to dobrze, temu nie można zaprzeczać. Ale przecież tak jak w innych sprawach i w tym przypadku nie tylko intencja są ważne. Tu chodzi — podkreślam — o obawy również — o tworzenie trwałych struktur, tworzenie ośrodków kierowania. Doświadczenie stulecia ruchu robotniczego potwierdza, że najważniejsze to dbać o jedność partii, o jej zdolność nie tylko do dyskusji, ale do działania, i to zdyscyplinowanego, opartego na świadomej dyscyplinie, która opiera się również o demokrację naszej partii.

Głównym naszym zadaniem musi być powrót do tych sprawdzonych zasad leninizmu stwarzanie w partii, twórczych, głęboko demokratycznych stosunków. Naruszenie zasad leninizmu było źródłem naszego kryzysu. W projekcie zmian w statucie proponujemy wprowadzenie nowego sposobu oceny członków partii. Po raz pierwszy wśród projektowanych zmian do statutu wprowadzamy zapis o systemie wyróżnień członków partii. Jest to bardzo istotne uzupełnienie statutu. Trzeba honorować towarzyszy ofiarnych, pełnych inicjatyw, wyróżniających się, broniących dobrego imienia naszej partii.

Dokonałymi zmian w składzie Biura Politycznego i Sekretariatu Komitetu Centralnego. W jego składzie wliczamy nowych członków biura — robotników tow. Gerarda Gabryśa i Zygmunta Wrońskiego. Zwiększenie roli robotników w życiu partii to ważny warunek jej wzmacniania, jej wiary z klasą robotniczą, z bezpartyjnymi. Jesteśmy przeciwni partii, która ma przewodzić, ale i służyć zarazem społeczeństwu.

Podczas plenum podnoszono wiele ważnych spraw o ekonomicznym charakterze. Będziemy je rozpatrywać, wśród nich temat węgla. Jest to strategiczny problem dla kraju. Musimy znaleźć wyjście z obecnego stanu, który charakteryzuje się 20 proc. spadkiem wydobycia w pierwszym kwartale br. Będziemy wspólnie z górnikami szukać dróg poprawy sytuacji. Zgodnie z sugestią tow. Romanika niebawem pragnę wspólnie z górnikami wziąć udział w dyskusji na ten niezmiernie ważki dla kraju temat.

Dużo jest faktów, o których była mowa podczas obrad, a które tworzą obraz realnych zagrożeń dla naszego państwa. Fakty te, to rozprzeżenie, anarchia, działania różnych sił które nie ukrywają swych kontrrewolucyjnych zamiarów.

Trwają w partii zebrania sprawozdawczo-wyborcze. Rozwinie się dyskusja przedzjazdowa. Będziemy wszyscy — członkowie KC i Biura Politycznego, centralnego aparatu partyjnego brać w niej aktywny udział. Zapraszamy do dyskusji nad naszym programem wszystkich. Nie jest to tylko program zjazdu, służy on nie tylko partii. Jest to program, z którym wiąże się losy całego narodu. Ważne jest, żeby w rezultacie dyskusji wzbogacił się nasz program. Musimy wspólnie, w całej partii szukać odpowiedzi na pytanie: co zmienić, by siła partii była większa, by życie było lepsze, żeby opanować kryzys, wyjść na drogę pomysłowego rozwoju. Kończymy obrady w przekonaniu, że będą one dobrze służyć partii i całemu społeczeństwu.

(PAP)

Wystąpienie prezesa Rady Ministrów W. Jaruzelskiego na X Plenum KC

WOJCIECH JARUZELSKI
— członek Biura Politycznego KC, prezes Rady Ministrów —

Proszę potraktować to wystąpienie, przede wszystkim, jako informację, którą rząd pragnie w danym momencie złożyć Komitetowi Centralnemu. Właśnie dzisiaj, zgodnie ze znaną uchwałą sejmową z 10 kwietnia, rząd kieruje do Sejmu, przewidując jednocześnie w odpowiednim czasie szerokie udostępnienie opinii publicznej, po pierwsze — raport o stanie gospodarki, drugie — program działań rządu w zakresie stabilizacji gospodarczej, budowania orientacyjnie w 3-letnim horyzoncie, i wreszcie — ocena i wnioski dotyczące stanu prac i zamierzeń w przedmiocie reformy gospodarczej. Jest to duży kompleks ośnowo-programowy nastawiony przede wszystkim na jutro, na perspektywę.

Co aktualnie robi rząd? Są to pierwsze działania doraźne, awaryjne, w niektórych przypadkach łagodzące, a w innych spowalniające bieg i skutki kryzysu, w tym między innymi ograniczające żywiołowość naruszenia więzi kooperacyjnych, osłaniające ludzi pozostających w najtrudniejszych warunkach, zapewniające, aczkolwiek niedoskonałą realizację, ale jednak sprawiedliwą reglamentację niektórych deficytowych artykułów.

Drugie, to działania długofalowe, ale realizowane na razie w wymiarze wyidealizowanym, nazwę je więc „przeżywkami reformy”. Są one podbudowywane duża ilością przygotowywanych aktów prawnych, ustaw. Dokumenty te aczkolwiek wydłuża to czas ich opracowania, będą budowane na rzetelnej konsultacji, będą uwzględniały opinię społeczną.

I wreszcie trzecie, to działania systemowe o strategicznym znaczeniu, stanowiące część składową i filar reformy gospodarczej, zasadniczy warunek jej finalnego powodzenia. Jest to głównie reorganizacja systemów i struktur zarządzania. Dają one szansę przełamania kryzysu, immasu gospodarczego, pójścia do przodu, stworzenia i zagwarantowania zdrowych, zgodnych z ekonomicznymi prawami socjalizmu, mechanizmów. Partia była i jest promotorem tych reform, tych trudnych operacji. Jej wsparcie, jej inspiracja jest nadal konieczna. Partia musi odbudować swą siłę, wzmożyć swą przewodnią rolę, poczucie swej historycznej misji. Siła partii, jej zdrowie wewnętrzne, nie jest wartością samą w sobie, jest sprawą całej klasy robotniczej, sprawą narodu, sprawą Polski. Bez przewodniej roli partii nie ma socjalizmu. Bez socjalizmu nie ma niepodległej, bezpiecznej, o korzystne granice opartej Polski. Taką jest żelazna logika praw historii naszych narodowych realiów i oświadczeń. Również bez przewodniej roli partii nie jest możliwe wyjście z kryzysu, ograniczenie jego społecznych kosztów, zagwarantowanie bezpieczeństwa socjalnego, zwłaszcza w sferze pełnego zatrudnienia, które zapewnić może tylko socjalizm. Wreszcie bez przewodniej roli partii, bez jej sojuszu z wszystkimi patriotycznymi siłami niemożliwe jest utrwalenie i dalsze rozwinięcie socjalistycznej odnowy, socjalistycznej demokracji. Siła, uzdrowiona partia jest więc potrzebą ogólnonarodową, a my jako członkowie Komitetu Centralnego, działając partii tej potrzeby jesteśmy szczególnego rodzaju i szczególnej odpowiedzialności mandatariuszami.

Mimo ciężkiego kryzysu istnieje w naszym społeczeństwie szeroka, powszechna niemal akceptacja socjalizmu, jako ustroju jako del sprawiedliwości społecznej. Logicznie stąd wynika, że wspólna dla ludzi partii i dla bezpartyjnych jest i powinna być płaszczyzna wspólnego wysiłku dla wspólnego dobra. Stąd też odbudowa zaufania, wiarygodności, więzi z klasą robotniczą, z narodem, to wciąż podstawaowe kierunki działań. Ale aby mogła się utrwać linia oraz rozszerzyć płaszczyzna porozumienia i konstruktywnej współpracy, za którą stoi zdecydowana większość naszego społeczeństwa, członkowie partii i bezpartyjni, wierzący i niewierzący, miliony związkowców różnej przynależności, musi być również i wyraźna linia podziału wobec sił przeciwnych socjalizmowi, destrukcyjnych, zaślepionych, nieświadomych, tworzących sytuację ekstremalną. Takie sytuacje uzasadniają wyrażane i dzisiaj na plenum opinie w poczuciu niepokoju i troski o stabilność państwa, o jego strukturę, o warunki do sprawowania przez ogólną władzę jej konstytucyjnych funkcji.

Pragniemy, by toczące się obecnie rozmowy z „Solidarnością”, by nasze inicjatywy powołania wspólnych komisji, by wszystko to określiło wyraźne ramy współdziałania, prawa i obowiązki, jednakowe rozumienie i przestrzeganie pojęcia praworządności. Przede wszystkim jednakże aby przetrwały się do zrozumienia, iż sprawa nadrzędna jest poczucie wspólnotowości i solidarności za kraj, za jego gospodarkę, za wyjście z kryzysu.

Rząd będzie realizował porozumienia. Jednocześnie zgodnie z niedawną uchwałą Sejmu, bardzo konsekwentnie zabezpieczać powinien warunki funkcjonowania władzy, chronić i bronić racji socjalistycznego państwa.

Proszę towarzyszy, dziś niełatwo, trudno być członkiem partii. Przeszło popołudnie, dziś skutki klędy się ciężkim brzemieniem. Szeregowym członkiem partii jest mimo wszystko najtrudniej. Oni są na pierwszej linii. Oni niosą ciężar win niepełnienia. Poza tymi którzy nie wytrwali odeszli, czy to formalnie, czy to ideowo, zdecydowana większość pozostała w partyjnym szeregu i chociaż niezadko gorzej różne emocje czy wręcz próby antysocjalistycznego nastroju stawiają ich w sytuacji trudnej, niekiedy rozwichrzonej, to nie zostawili partii w biedzie. Są w partii, są z partią. Na partię liczą, w socjalistyczną odnowę w odbudowę sił i autorytetu partii wierzą. Swą wiernością partii ten autorytet najlepiej budują.

Dożyliśmy niezwykle trudnego czasu. Ma on jednak ten walor, iż sprawdzają się w nim najlepiej, najbardziej wiarygodnie ludzie, nie w słowach a w działaniu, w ponad przeciętnym wysiłku, w obronie dobrego imienia partii, w dobrowolnie wziętym na swe barki partyjnym obowiązku. Ludziom sprawdzonym w tym czasie należy się satysfakcja, należy się głęboki szacunek.

(Dokończenie ze str. 1)

Ponadto 85 osób udekorowanych zostało Honorową Odznaką Miasta Łodzi.

Aktu dekoracji dokonali: przewodniczący Rady Narodowej m. Łodzi — prof. dr Mieczysław Serwiński i prezydent Łodzi — Józef Niewiadomski.

W godzinach południowych na Cmentarzu Komunalnym w Łodzi odbyła się uroczystość odsłonięcia Pomnika Rewolucjonistów 1905—1907 roku, wykonanego w zrynie społecznym przez baluckie zakłady pracy Projekt pomnika wykonął artysta-rzeźbiarz, Zbigniew Władysław. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele władz partyjnych i administracyjnych Łodzi, organizacji politycznych i społecznych zakładów pracy. Przed pomnikiem ustawili się poczty sztandarowe ZBoWiD. Odsłonięcia pomnika dokonał uczestnik Rewolucji Październikowej, zastępca działacza ruchu robotniczego, Budowniczy Polski Ludowej — Ludwik Spruch. Zebrani minuta ciszy uczcili pamięć rewolucjonistów 1905—1907 roku których prochy spoczywają na Cmentarzu Komunalnym, a zostały przeniesione kilka lat temu z miejsca straceń w parku na Zdrowiu. Delegacje złożyły kwiaty u stóp pomnika.

Również wczoraj, w przededniu Święta Pierwszomajowego, delegacje społeczeństwa naszego miasta i województwa złożyły kwiaty pod Pomnikiem Martyrologii, pomnikiem Juliana Marchlewskiego, pom-

Z referatu, z ogólnej wymowy dyskusji wynika, iż siła partii polega z jednej strony na jej wewnętrznej, coraz bogatszym demokratyzmie, twórczym myśleniu, inicjatywie. Z drugiej zaś na poczuciu odpowiedzialności za zdyscyplinowaną realizację wspólnie opracowanego, opartego na ideowych pryncypiach programu. W sumie partia może być bardziej otwarta na zewnątrz, na szeroką ogólnonarodową współpracę na spełnianie swej przewodniej roli, gdy wewnętrznie jest bardziej ideowo zwarta, gdy chroni swą marksistowsko-leninowską tożsamość. Właśnie zwarłość partii i jej jedność ideowa jest teraz w obliczu IX Zjazdu, w obliczu stojących przed nami zagrożeń najważniejszym zadaniem.

Minione 9 miesięcy to szczególnie trudny odcinek życia — życia partii, każdego jej członka i każdego z nas. Dlatego też i każdy powinien ocenić siebie, określić co można by zrobić lepiej, jak członkowi partii przystało. Jest to szczególnie ważne obecnie na tym najbardziej krytycznym etapie, na tym naszym polskim przedwzrostku. Jednocześnie ten najtrudniejszy gospodarczy okres jest okresem przedzjazdowym, który zdecydowanie w jakiej formie dojdzie do zjazdu, jakie stworzymy podstawy dla jego pomysłowego przebiegu, dla jego ostatecznych wyników. Rząd widzi dla siebie w tym okresie szczególne zadania obok tych strategicznych, systemowych, potrzebne są i drobne, niepozorne kroki. Konieczne są działania w kierunku wykorzystania rezerw prostych, których jakże wiele jeszcze wokół nas. Wzmocnienia słabych ogniw, które decydują o funkcjonowaniu całości systemu. Jednym słowem, jak najpełniejszym wykorzystaniu wszystkich dostępnych rezerw.

Traktujemy jako swój obowiązek, ażeby mieć stale, już od dnia dzisiejszego, na warszacie założenia programowe IX Zjazdu. Stamtąd czerpać inspirację, na bieżąco je wykorzystywać, zwłaszcza w działaniach na rzecz przezwyciężenia kryzysu, na rzecz pracy, produkcji. Dziś o prawda nie ma mowy na organizowane odgórnie czyny. Powinniśmy jednak bardzo serdecznie pomyśleć o tym, z jakimi wynikami tego właśnie trudnego, krytycznego II kwartału przyjdziemy na zjazd. Nasza ambicją być powinno, aby wyniki te, na miarę realnych możliwości, były jak najlepsze. Oczywiście, bardzo wiele zależy od intensywności i jakości pracy w sferze administracji, gospodarki, rządu. Odpowiadają — tak to chyba można również rozumieć — to przede wszystkim solidna, codzienna praca. Jest ona elementarna legitymacją odnowy. Dlatego też uważamy że nie wolno tracić czasu. Trzeba działać celnie, aktywnie, z inicjatywą. Nie może być pracy na pół obrotu. Konieczne jest solidne rozliczenie z konkretnych zadań. Widzimy tutaj wiele słabości i w pełni podzielimy opinie towarzyszy, którzy wskazywali w tej sprawie na określone uchybienia.

Można niewątpliwie powiedzieć że działają w duchu socjalistycznej odnowy to przede wszystkim działają z myślą o człowieku, o jego sprawach o jego troskach, łagodzenie uciążliwych życia codziennego, niedopuszczanie do różnych drażniących ludzi nonsensów. W tym kontekście trudny problem handlu wewnętrznego, a zwłaszcza reglamentacji, jest to sfera bardzo złożona, a jednocześnie etap eksperymentalny. Rząd podejmie dalsze wysiłki, aby ten odcinek systematycznie porządkować. Wydaje się, że do tej sfery należy również celowo bardziej aktywnego zajęcia się, właśnie z partyjnej inspiracji, ludźmi najbardziej potrzebującymi, niedołężnymi, pozabawionymi rodzinnego oparcia. Powinno to być poważną nie o prostu akcją, ale poważną, specjalnie zorganizowaną opieką cały system działań, uwrażliwianiu między innymi przy szerokim zainteresowaniu młodzieży.

Będziemy zwracać szczególną uwagę na przeciwdziałaniu formalnemu biurokratyzmowi, stosunkowi do ludzi, do pracy. Będziemy wymagali aktywnego, życzliwego podejścia do skarg, próśb i zażaleń które także szerokim strumieniem napływają do wszystkich urzędów państwowych.

W naszym życiu gospodarczym istnieje jeszcze szeroka sfera niegospodarności, marnotrawstwa. Znamy są liczne tego przykłady. Konieczne jest również wzmocnienie wysiłków na rzecz oszczędnej działalności w sprawach wielkich i małych. Do wielkich należy oszczędność węgla, naszego podstawowego bogactwa naturalnego. Zreszta problem węgla jest wielką odrębną sprawą, zasługującą na oddzielne omówienie. Wracając do problemów marnotrawstwa, wydaje się, że jest to wielkim wychowawczym zadaniem zaszczepianie poczucia, że o to, co socjalistyczne, wspólne trzeba dbać, jak o swoje, w kształtowaniu takiego stosunku jesteśmy chyba jeszcze na początku drogi. A przecież to też stać się może jednym z elementów socjalistycznej odnowy. Musimy i będziemy ostro, pryncypialnie traktować wszystkie odchylenia od tej normy.

Wszystko to wiąże się z polityką kadrową. Mamy w sumie dobre, doświadczone kadry. Jednakże trzeba politykę kadrową doskonalić i zgodnie z intencją partii zapalić zielone światło dla tych wszystkich rezerw kadrowych, które dadzą przysrost w naszym społecznym i gospodarczym życiu. Z drugiej strony chronić musimy wszystkich uczelnie i rzetelnie pracujących na swoich posterunkach ludzi władzy ludowej. Ten aparat trzeba doskonalić, ale nie wolno go burzyć.

Za kilka dni przypada kolejna, 36 rocznica zwycięstwa nad faszystami hitlerowskimi. Skłania ona do historycznej i wspólczesnej refleksji. Musimy chronić pamięć o wyzwoleniu Polski, o wyrzuceniu przez radzieckie wojsko z polskiej ziemi hitlerowskich okupantów. Pamięać o wszystkim, co nas łączy. W świetle tej właśnie refleksji i tej refleksji, szczególnie boli i gniewa to, że pojawiają się wciąż różne antyradzieckie akcenty. Godzenie w wartości naszego sojuszu jest politycznie zgubne, ekonomicznie szkodliwe, a wspominając tych 600 tysięcy, którzy spoczywają w naszej ziemi, jest to moralnie niskie. Chcąc towarzyszy zapewnić, że żołnierz Ludowego Wojska Polskiego, który wypełniając swój żołnierski obowiązek w ramach Układu Warszawskiego, na straży pokoju, bezpieczeństwa i granic obojczy, jednocześnie nie żałuje swego trudu wśdzie tam, gdzie można pomóc społeczeństwu, gospodarce narodowej.

W przededniu Święta Pracy

nikiem Walk o Wyzwolenie w Pałanicach, na zbiorowych mogiłach uczestników walk o Polskę Ludową w Zgierzu, Aleksandrowie i Psarach oraz na grobach łódzkich komunistów.

(J. kr.)

Jest już od lat tradycja, że w przededniu majowego Święta Pracy, spotykają się w KŁ PZPR zasłużeni działacze partyjni i weterani ruchu robotniczego. Nie inaczej było i wczoraj. W sali konferencyjnej KŁ zgrupowało się kilkuset zasłużonych członków łódzkiej organizacji partyjnej, by o sprawach partii i kraju porozmawiać z przedstawicielami kierownictwa Komitetu Łódzkiego, z I sekretarzem KŁ Tadeuszem Czechowiczem oraz reprezentantami władz wojewódzkich, z prezydentem Józefem Niewiadomskim i przewodniczącym Rady Narodowej m. Łodzi — prof. Mieczysławem Serwińskim.

Była to długa rozmowa, przepoiłona troską, niepokojem. Mówiono o rozwoju wydarzeń w Polsce, o tym, co dzieje się aktualnie w partii. Komentowano na gorąco uchwały X Plenum KC. Nie obyło się bez słów gorzkich, gdy weterani pracy partii próbowali podsumować dorobek minionego dziesięciolecia.

Wiele mówiono w toku spotkania o moralności i postawach członków partii, najważniejszych cechach, potrzebnych w pracy po-

litycznej: rozważde, wiedzy, kompetencji, umiejętności podejmowania decyzji z perspektywy interesów ogólnospołecznych. Złożyły się na to wymlane poglądy i przekonania długie dziesięciolecie ofiarnej pracy w służbie partii i społeczeństwa uczestników spotkania.

Najważniejszym elementem wczorajszego spotkania było wspólne przekonanie, że partia odzyskawszy swą zwartość i jedność politycznego działania, będzie w stanie pokonać obecne trudności, zrealizować proces demokratyzacji życia i doprowadzić społeczeństwo na drodze poznania obecnych trudności ekonomicznych. Gwarantuje też pewność jest właśnie doświadczenie i wola sukcesu wspólna wszystkim pokoleniom członków łódzkiej organizacji partyjnej.

(K)

W województwie piotrkowskim obchody Święta 1 Maja poprzedzone zostały spotkaniem przedstawicieli władz partyjnych z działaczami ruchu robotniczego oraz koncertem w wykonaniu amatorskich zespołów artystycznych. Dziś mieszkańcy Piotrkowa spotkają się na uroczystym wiecu, który odbędzie się na placu Kościuszkim. Akademia, koncerty i wiecze odbędzie się w innych miastach i gminach tego województwa.

Ciekawie przedstawia się przygotowanie na dzisiejszy święteczny dzień program imprez kulturalnych i sportowych. Występy artystyczne

odbywać się będą we wszystkich miastach i gminach.

Świąteczny nastrój towarzyszyć też będzie obchodom 190 rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja. Wojewódzka Akademia z tej okazji odbędzie się 2 maja o godz. 17 w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Piotrkowie. Tego samego dnia działacze SD i PJJ złożą kwiaty pod tablicą przy kościele OO Bernardynów w Piotrkowie Trybunalskim, upamiętniając uchwalenie Konstytucji 3 Maja.

W niedziele wiecze i kwiaty składane też będą pod pomnikami wielkich Polaków — współtwórców i kontynuatorów treści konstytucji. Mieszkańcy Sieradza Pierwszomajowe Święto uczczą dziesięciomilowym wiecem na placu gen. Swierczewskiego. Podobny charakter będą miały uroczystości w innych miastach województwa. W Wieluniu i Żuńsku mieszkańcy wiece polaczone zostaną z tradycyjnymi pochodami.

W niedziele, z okazji 190 rocznicy Konstytucji 3 Maja, o godz. w Teatrze Miejskim w Sieradzu odbędzie się uroczysta wieczorka.

W Skierniewicach obchody 1 Maja zorganizowano już 27 kwietnia koncertem Centralnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego. Odbły się również akademie i spotkania z weteranami ruchu robotniczego. Dziś o godz. 10 na stadionie miejskim w Skierniewicach mieszkańcy spotkają się na uroczystym wiecu. Wiecze odbędzie się również w Sochaczewie i Łowiczu. W innych miastach przewidziane są akademie i koncerty. W niektórych miejscowościach zaplanowane zostały odczyty na temat Konstytucji 3 Maja.

WYPŁATA NAGRÓD

**SPECJALISTYCZNY ZESPÓŁ OPIEKI
ZDROWOTNEJ GRUŻLICY I CHOROÓB PŁUC
W TUSZYNIE**

zawiadamia,

że począwszy od dnia 22 kwietnia 1981 roku dokonuje się wypłaty z zakładowego funduszu nagród za rok 1980.

Ewentualne reklamacje będą przyjmowane w ciągu 14 dni od ukazania się niniejszego zawiadomienia. Po tym terminie reklamacje nie będą rozpatrywane. 1067-k

PRZETARG NIEOGRANICZONY

**PABIANICKA SPÓŁDZIELNIA
MIESZKANIOWA W PABIANICACH,
ul. Curie-Skłodowskiej 19**

OGŁASZA PRZETARG NIEOGRANICZONY

na sprzedaż ciągnika rolniczego Ursus C 330, nr rejestracyjny LDC 912 B. Cena ewidencyjna — ceną wywoławczą — 89.110 zł.

Pojazd można oglądać na terenie Zakładu Budowlano-Remontowego Pabianickiej Spółdzielni Mieszkaniowej, ul. Śniadeckiego 10 w godzinach od 8 do 14 w każdy dzień roboczy.

Do przetargu zapraszamy przedsiębiorstwa uspołecznione, jak również osoby fizyczne w wpłaceniu wadium — 10 procent ceny wywoławczej, najpóźniej w przededniu przetargu, do kasy Pabianickiej Spółdzielni Mieszkaniowej przy ul. M. Curie-Skłodowskiej 19.

Przetarg odbędzie się w dniu 19 maja 1981 roku o godz. 10. 1036-k

PRZETARG NIEOGRANICZONY

**OKRĘGOWA SPÓŁDZIELNIA MLECZARSKA
w Łasku, ul. Matejki nr 16**

zwołując na podstawie Uchwały nr 8/2/70 Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni Mleczarskich

OGŁASZA PRZETARG NIEOGRANICZONY na n.w. roboty:

I. Budowa w 1981 roku punktu skupu mleka w miejscowości Brodnia, gm. Buczek, woj. Sieradz. Zakres robót obejmuje:

- 1) rob. budowlane (bud. podst.) 312.000 zł
 - 2) instalacja wodno-kanalizacyjna 84.000 zł
 - 3) montaż maszyn technicznych 20.000 zł
 - 4) montaż urządzeń chłodniczych 130.000 zł
 - 5) montaż instalacji nabiałowej i automatyki serwującej 60.000 zł
 - 6) drogi, place 730.000 zł
 - 7) przyłącze wodno-kanalizacyjne 38.000 zł
 - 8) zbiornik bezodpływowy 151.000 zł
 - 9) ogrodzenie 157.000 zł
- Razem: 1.682.000 zł

Szczegółowych informacji udziela dział techniczny, tel. nr 34-63 i 34-64, wew. 33. Do przetargu zaprasza się przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne. Oferty należy składać pod w.w. adresem w terminie 14 dni od daty ogłoszenia przetargu. Komisyjne otwarcie ofert nastąpi o godz. 10 w dniu następnym po upływie terminu składania ofert.

Zarząd Spółdzielni zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn. Planowany termin rozpoczęcia robót — miesiąc maj, zakończenie — miesiąc grudzień 1981 roku. 1071-k

UNIWERSYTET ŁÓDZKI

INFORMUJE,

iż na rok akademicki 1981—1982 przeprowadza rekrutację na zaoczne studia kierunku pedagogiki w zakresie pracy kulturalno-oświatowej — poprzez egzamin wstępny.

Egzamin wstępny na wymieniony kierunek odbywa się z następujących przedmiotów.

● egzamin pisemny — literatura polska — język obcy,

● egzamin ustny — literatura polska — historia lub biologia (do wyboru przez kandydata).

Dokumenty należy składać do 15 maja br. w sekcji rekrutacji UŁ, ul. Narutowicza 65, pok. 6, tel. 826-06, gdzie również można uzyskać dodatkowe informacje.

Egzamin wstępny rozpocznie się 1 lipca 1981 roku. 1024-k

DZIAŁKĘ budowlaną 860 m — sprzedam. Kruk, 99-430 Główno Zabrzeżńska 33a, po 16. 13955 g

SPRZEDAM 10 ha ziemi (częściowo rośnie 6-letni sad) woj. Radom blisko Białobrzeg, oraz ciągnik „Dzik” na 4 kołach z narzędziami i przyczepą oraz komplet części do opryskiwacza ciągnikowego. Oferty „13735” Prasa, Piotrkowska 96 13958 g

NOŻ elektryczny do cięcia tkanin — kupię. Oferty „13675” Prasa, Piotrkowska 96 13669 g

FRONT Panel Ceck kasetowy MSH 101 nowy — sprzedam. Tel. 201-61. 13669 g

SPRZEDAM sadzonki ogórków „Iwa” Probuszczyce, Wodna 27. 14015 g

DOBERMANA z rodowodem (suika 5-miesięczna) — sprzedam. Maratońska 23 m. 3 blok 222, Dąbiewska. 14035 g

APARAT fotograficzny — „Mamiya 135 EP” (mały obrazek) oraz barek pokojowy na kółkach — sprzedam. Tel. 796-16, po godz. 18 13880 g

SPRZEDAM płaszcz, kożuch — damskie, średni duży. Tel. 53-05-54. 13940 g

PIANINO „Betting” — sprzedam. Doroży 3 m. 17 13929 g

PIANINO — sprzedam. Warszawska 30. 13958 g

PAWILON handlowo-usługowy 38 m sprzedam. S. Allende przy bloku 254. 13688 g

KIT pszczoł oczyszczony, receptura. 51-57-47. 13044 g

DOBRE niemieckie planino sprzedam. Wętkowskiego 73 m. 13 13144 g

JEDWABNIKI produkują z liści morowych drogocenny jedwab. Hodowla lch brwa miesiąc. Znajmij się hodowlą — zwiększysz swój dochód. Porcja nasion morwy na stumetrowy żywoptak lub dwustumetrową plantację z instrukcją 150 zł. Wysłaż za pobraniem. Hodowla Morwy — Jedwabników, Leon Drzeń, Ferdynandów, 99-208 Pęczniew. Wysław majowy w ogródku — po roku rozsadzamy. Adres czytelny. 13990 g

„FIATA 126 — 600” (wrzesień 1977) — sprzedam. Pl. Komuny Paryskiej 4 m. 15, po 17. 13714 g

„FIATA 125p” (październik 1978) sprzedam. Tel. 611-84 13780 g

NOTARIALNIE odstąpię wkład „Polonez” odbiór natchmiast. Oferty „13799” Prasa, Piotrkowska 96.

POSZUKUJE garażu okolic Wojska Polskiego — Marynarska. Tel. 747-35.

„VW Wartant 1500 S Combi” (1968) — do remontu sprzedam. Tel. 51-99-27. 13786 g

„AUDI Coupe 100 S” (1975) — sprzedam. Tel. 51-63-15. 14066 g

„FIATA 126p” (1978) sprzedam. Fornalskiej 52 — 33. 12137 g

„125p 1972 do remontu z dwoma nadwoziami sprzedam. Kossakowski, Przeszenna 81. 13836 g

KUPIE natchmiast notarialnie „Fiata 125p”. Tel. 53-20-94. 13951 g

KUPIE nowa karoserię do Skody — 100 LS”. Tel. 51-56-33. 13940 g

„MERCEDESA 240 D” — sprzedam. Tel. 259-47. 13926 g

„LADĘ 1500 S” (1979) — sprzedam. Tel. 271-45, po 14. 13950 g

„FIATA 125p” (1975) po wypadku — sprzedam. Świdawer, Wiskitno 73. 13969 g

„WARSZAWĘ 223” sprzedam. Kołuszki 89, Borkowski 13920 g

„FIATA 125p” (październik 1978) sprzedam. Tel. 611-84 13780 g

NOTARIALNIE odstąpię wkład „Polonez” odbiór natchmiast. Oferty „13799” Prasa, Piotrkowska 96.

POSZUKUJE garażu okolic Wojska Polskiego — Marynarska. Tel. 747-35.

Znów geniusz

Dwuletnia Gea Basselt z miasta Champion w amerykańskim stanie Ohio umie czytać i rozmawia płynnie w dwóch językach — angielskim i serbsko-chorwackim. Tego ostatniego nauczyła się od swojej babci.

Mała uchodzi za geniusza. Jej matka, Denis Basselt — reporterka prowincjonalnej gazety — opowiadała, że Gea zaszokowała ją zaraz po urodzeniu, jeszcze w szpitalu. Gdy zwróciła się ona raz do pielęgniarki i wymówiła imię Gea, małżeństwo odwróciło do niej głowę, jakby wszystko rozumiało!

W trzecim miesiącu życia Gea wymawiała pierwsze słowa, gdy miała 6 miesięcy znała imiona wszystkich lalek i wymawiała również nazwy zwierząt-zabawek. W 11 miesiącu życia potrafiła już z liter ułożyć swoje imię i nazwisko. Fachowcy stwierdzili, że istotnie Gea jest genialnie uzdolniona jeśli chodzi o naukę języków.

MAŁŻENSTWO bezdzietne (członkowie spółdzielni) poszukuje mieszkania pokojów z nieopracowanym wejściem na dwa lata. Oferty „13764” Prasa, Piotrkowska 96.

BLOKI M-2 i M-3 Bałuty — zamienię na M-4 lub większe — tylko Bałuty. Oferty „13793” Prasa, Piotrkowska 96.

MŁODE, bezdzietne małżeństwo poszukuje mieszkania. Oferty „14014” Prasa, Piotrkowska 96

MIESZKANIE kwaterekowe (blok) 32 m, pokój, kuchnia, łazienka, balkon — w pobliżu Ronda Titowa — zamienię na większe 3-pokojowe. Oferty „14045” Prasa, Piotrkowska 96

SPRZEDAM M-4 (trzy-pokojowe) własnościowe — centrum. Oferty „13560” Prasa, Piotrkowska 96

POSZUKUJE zaraz pokój, kuchnia. Możliwość płatne z góry za rok. Tel. 351-11, godz. 9-21. 13843 g

POSZUKUJE samodzielne-go mieszkania z wygodami w Zgierzu lub Łodzi na okres 2 lat. Płatne za rok z góry. Tel. 16-42-43. 13934 g

PŁOCK M-3 z wygodami, i piętro — zamienię na M-4 lub M-3 Łódź. Oferty „13896” Prasa, Piotrkowska 96.

M-3 kupię. Oferty „13904” Prasa, Piotrkowska 96.

POSZUKUJE samodzielne-go M-3. 491-82. 13930 g

LOKALU na cichą pracę (Bałuty) — poszukuję. Overlock kupię. Tel. grzesznościowy 52-52-24 po 17. Oferty „13872” Prasa, Piotrkowska 96.

M-3 własnościowe 43 m kw. i piętro, loggia — Rekińska „Plaski” — zamienię na M-4 lub M-5. Oferty „13873” Prasa, Piotrkowska 96

POSZUKUJE lokalu użytkowego 50-60 m kw. (woda, siła). Oferty „13878” Prasa, Piotrkowska 96

M-2, I piętro, umeblowane — Rekińska — Śródmieście — do wynajęcia. Płatne z góry za 3 lata. Oferty „13875” Prasa, Piotrkowska 96

DO wynajęcia M-3 umeblowane na 2 lata, płatne z góry. Oferty z ceną „13919” Prasa, Piotrkowska 96

MŁODE bezdzietne małżeństwo (członkowie spółdzielni) poszukuje samodzielnego mieszkania. Tel. 51-02-71. 13821 g

LOKALU na cichą pracę (Bałuty) — poszukuję. Overlock kupię. Tel. grzesznościowy 52-52-24 po 17. Oferty „13872” Prasa, Piotrkowska 96.

M-3 własnościowe 43 m kw. i piętro, loggia — Rekińska „Plaski” — zamienię na M-4 lub M-5. Oferty „13873” Prasa, Piotrkowska 96

POSZUKUJE lokalu użytkowego 50-60 m kw. (woda, siła). Oferty „13878” Prasa, Piotrkowska 96

M-2, I piętro, umeblowane — Rekińska — Śródmieście — do wynajęcia. Płatne z góry za 3 lata. Oferty „13875” Prasa, Piotrkowska 96

DO wynajęcia M-3 umeblowane na 2 lata, płatne z góry. Oferty z ceną „13919” Prasa, Piotrkowska 96

MŁODE bezdzietne małżeństwo (członkowie spółdzielni) poszukuje samodzielnego mieszkania. Tel. 51-02-71. 13821 g

LOKALU na cichą pracę (Bałuty) — poszukuję. Overlock kupię. Tel. grzesznościowy 52-52-24 po 17. Oferty „13872” Prasa, Piotrkowska 96.

M-3 własnościowe 43 m kw. i piętro, loggia — Rekińska „Plaski” — zamienię na M-4 lub M-5. Oferty „13873” Prasa, Piotrkowska 96

POSZUKUJE lokalu użytkowego 50-60 m kw. (woda, siła). Oferty „13878” Prasa, Piotrkowska 96

M-2, I piętro, umeblowane — Rekińska — Śródmieście — do wynajęcia. Płatne z góry za 3 lata. Oferty „13875” Prasa, Piotrkowska 96

DO wynajęcia M-3 umeblowane na 2 lata, płatne z góry. Oferty z ceną „13919” Prasa, Piotrkowska 96

**OKRĘGOWE PRZEDSIĘBIORSTWO
SUROWCÓW
WTÓRNYCH**

w Łodzi, ul. Rewolucji 1905 r. nr 44

Z A T R U D N I

w charakterze umiejscowionych lub wędrownych agentów skupu

**MAKULATURY,
ZUŻYTKÓW WŁOKIENNICZYCH (szmat),
ZŁOMU METALI, OPAKOWAŃ SZKŁANYCH
i POUŻYTKOWYCH TWORZYW SZTUCZNYCH**

— osoby posiadające własne lub dzierżawione place i pomieszczenia składowe lub własne środki transportu na terenie województwa: miejskiego łódzkiego, piotrkowskiego, sieradzkiego i skierniewickiego.

Szczegółowych informacji w sprawie podjęcia pracy w charakterze umiejscowionego lub wędrownego agenta skupu surowców wtórnych udzielają terenowe oddziały skupu i przerobu, mające siedziby w następujących miejscowościach:

- ŁÓDŹ, ul. Brukowa 23, tel. 51-53-25,
- ŁÓWICZ, ul. Blich 2, tel. 929,
- PIOTRKÓW TRYB., ul. Towarowa 10, tel. 36-47,
- RADOMSKO, ul. Wójcika 42, tel. 24-64,
- SIERADZ, ul. 15 Grudnia 27, tel. 39-16,
- SKIERNIEWICE, ul. Podleśna 13, tel. 35-88,
- SOCHACZEW, ul. Długa 6, tel. 225-27,
- TOMASZÓW MAZ., ul. Mireckiego 123, tel. 27-58,
- WIELUŃ, ul. Fabryczna 6 b, tel. 411,
- ZDUŃSKA WOLA, ul. Wodna 17, tel. 210,
- ZYRARDÓW, ul. Jaktorowska 73, tel. 33-70.

W charakterze agentów skupu surowców wtórnych mogą być także zatrudnieni emeryci i renciści, którym zgodnie z obowiązującymi przepisami nie zawieszają się wypłaty emerytury lub renty, jeśli ich roczny zarobek nie przekracza kwoty 36 tys. złotych.

Za surowce wtórne punkty skupu płać korzystne ceny.

Odpowiednio do tego kształtują się stawki prowizyjne dla agentów skupu. 1030-k

PRZETARG

**ZAKŁAD REMONTOWO-BUDOWLANY
przy Kuratorium Oświaty i Wychowania
w Łodzi, ul. Kilińskiego 159/163**

OGŁASZA PRZETARG

na wykonanie następujących robót w podwykonawstwie, w Szkole Podstawowej w Andrzejowie:

1. Przebudowę kotłowni,
2. Modernizację wewn. inst., c.o., wodno-kanal. c.w. i p.poż. w tym krzyżowanie instalacji c.o. na kwotę 450 tys. złotych.

Powyższe prace winny być wykonane z materiałów wykonawcy, z wyjątkiem urządzeń — do dnia 15 września 1981 roku.

W przetargu mogą brać udział osoby prywatne, odpowiadające ustalonym wymogom.

Otwarcie ofert nastąpi w 14 dni od ukazania się w prasie ogłoszenia przetargu.

Szczegółowe informacje udziela dział przygotowania produkcji, tel. 610-19. 1015-k

TECHNIK elektryk poszukuje pracy w sektorze prywatnym. Oferty „13881” Prasa, Piotrkowska 96

SZWACZKĘ na overlock do zakładu dziewiarskiego zatrudni natchmiast. Tel. 887-37 13879 g

SZWACZKĘ renolcką amerykańską zatrudni. Wesoła 30 — Stokł. 13864 g

STARSZĄ panią do pomocy w domu 3 razy w tygodniu — przyjmę. Tel. 492-50. 13831 g

PIEKARZKA — zatrudnię. Łódź. Zwirki 26, tel. 661-06 13924 g

POTRZEBNA pomoc domowa na kilka godzin dziennie, lubiąca dzieci. Sułkowskiego 38 (Zdrówce) 13906 g

PRZYJMĘ na cały etat torkarza. Wymagane minimum 10 lat praktyki. Łódź Chelmska 7. 13896 g

OPIEKUNKA do dziecka — potrzebna. Falsta 18, Osiedle Piłnista 14073 g

FRYZJER damski — mistrz podejmie pracę (własna klientela) w centrum śródmieścia. Oferty „14190” Prasa, Piotrkowska 96

ZATRUDNIĘ szwaczki wykwalfikowane. Warunki bardzo dobre. Oferty „13874” Prasa, Piotrkowska 96.

ZATRUDNIĘ krojczego z umiejętnością modelowania. Oferty „13873” Prasa, Piotrkowska 96.

MATEMATYKA, fizyka. 374-62 Malinowsy. 14368 g

UKŁADANIE cyklonowania. lakierowanie parkietów. 677-82 Wycech. 14256 g

TELEWIZORY naprawiam. 830-92 Bednarek. 13588 g

FOTOUŚLUGI 56-97-56. — Szymczak. 13393 g

AUTOALARMY Instaluje Zakład Elektromechaniki Pojazdowej mgr inż. Pawłowski. Wąbrzyńska 88. 13787 g

KOMINKI — wykonuję. Zgierz, Bazylijska 18, po 17. Kochański. 8925 g

BOUTIQUE Renata Chorczów ul. Szabatowskiego 4 Tel. 41-56-21. Poszukuje wytwórców eleganckich torebek damskich ze skóry. 12971 g

TV — pogotowie Rosiak. 53-98-97. 9143 g

OVERLOCK i stebnowkę rotacyjną z cyk-calcem — kupię. Tel. 56-37-90. 14496 g

SPRZEDAM wieloczynnościową maszynę do obróbki drewna. Tel. 52-60-79. 14686 g

KUPIE lewą tylną lampę do „Volkswagena 1303”. Tel. 453-93 14656 g

MATEMATYKA 51-74-10 — mgr Pluskowski. 9947 g

MATEMATYKA, chemia 51-97-47, Architekt. 13046 g

PODEJMĘ pracę na wtryskarkę. zgrzewarkę. Tel. 224-12 14390 g

EXPRESSOWA naprawa i przeróbka siedzeń na rozkładane „Flat 126p”. „Syrena” Zakład Słusarski. Tebik, Wiskitno 53a dojazd ul. Tomaszowska lub Kolumny. 14747 g

**PANI
ALINIE KOTOWSKIEJ**
wyrasy głębokiego współczucia z powodu śmierci
MATEKI
składają:
DYREKCYJA NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”,
ZZPSZ, POP PZPR i PRACOWNICY
ze SZPITALA im. DR STERLINGA

